

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing*

Verordening (EG) nr. 1412/98 van de Commissie van 2 juli 1998 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 1

Verordening (EG) nr. 1413/98 van de Commissie van 2 juli 1998 houdende intrekking van Verordening (EG) nr. 727/98 tot schorsing van bepaalde concessies die zijn verleend bij de Verordeningen (EG) nr. 1898/97 en (EG) nr. 1899/97 houdende bepalingen voor de uitvoering in de sector varkensvlees, respectievelijk de sectoren slachtpluimvee en eieren van de regeling waarin is voorzien bij Verordening (EG) nr. 3066/95 van de Raad 3

★ Verordening (EG) nr. 1414/98 van de Commissie van 2 juli 1998 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1960/95 houdende voorlopige uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor druivensap en druivenmost en Verordening (EG) nr. 2309/95 tot vaststelling van overgangsmaatregelen voor de invoer van druivensap en druivenmost uit Cyprus 4

Verordening (EG) nr. 1415/98 van de Commissie van 2 juli 1998 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge 6

Verordening (EG) nr. 1416/98 van de Commissie van 2 juli 1998 tot vaststelling van het op de restitutie voor granen toe te passen correctiebedrag 8

Verordening (EG) nr. 1417/98 van de Commissie van 2 juli 1998 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van gerst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1078/98 10

Verordening (EG) nr. 1418/98 van de Commissie van 2 juli 1998 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van zachte tarwe in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1079/98 11

★ Richtlijn 98/45/EG van de Raad van 24 juni 1998 houdende wijziging van Richtlijn 91/67/EEG inzake veterinairerechtelijke voorschriften voor het in de handel brengen van aquicultuurdieren en aquicultuurproducten 12

Raad

98/414/EG:

- * Besluit van de Raad van 8 juni 1998 inzake de bekrachtiging door de Europese Gemeenschap van de overeenkomst over de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee van 10 december 1982 die betrekking hebben op de instandhouding en het beheer van de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden 14

98/415/EG:

- * Beschikking van de Raad van 29 juni 1998 betreffende de raadpleging van de Europese Centrale Bank door de nationale autoriteiten over ontwerpen van wettelijke bepalingen 42

Mededeling over de inwerkingtreding van de Interim-overeenkomst betreffende handel en aanverwante zaken met de Republiek Kirgizië 44

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 1412/98 VAN DE COMMISSIE**van 2 juli 1998****tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de
invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie
van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen
van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2375/96 ⁽²⁾, en met
name op artikel 4, lid 1,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3813/92 van de Raad van
28 december 1992 betreffende de rekeneenheid en de
omrekeningskoersen die in het kader van het gemeen-
schappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast ⁽³⁾,
laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 150/95 ⁽⁴⁾, en
met name op artikel 3, lid 3,

Overwegende dat in Verordening (EG) nr. 3223/94 op
grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het
kader van de Uruguay-Ronde de criteria zijn vastgesteld
aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en

de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn
vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen
vaststelt;

Overwegende dat op grond van de bovenvermelde criteria
de forfaitaire invoerwaarden moeten worden vastgesteld
op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94
bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld
zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze veror-
dening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 3 juli 1998.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 2 juli 1998.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 337 van 24. 12. 1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 325 van 14. 12. 1996, blz. 5.

⁽³⁾ PB L 387 van 31. 12. 1992, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 22 van 31. 1. 1995, blz. 1.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 2 juli 1998 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in ecu/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0709 90 70	052	58,5
	999	58,5
0805 30 10	382	61,1
	388	60,7
	524	34,0
	528	65,8
	999	55,4
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	70,3
	400	86,1
	404	90,5
	508	96,5
	512	73,9
	524	67,6
	528	66,3
	804	106,0
	999	82,2
	999	82,2
0808 20 50	388	107,3
	512	89,0
	528	94,0
	999	96,8
0809 10 00	052	196,2
	064	152,3
	999	174,3
0809 20 95	052	324,4
	060	167,5
	064	164,2
	068	158,8
	400	284,1
	999	219,8
0809 30 10, 0809 30 90	052	151,9
	999	151,9
0809 40 05	624	272,0
	999	272,0

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2317/97 van de Commissie (PB L 321 van 22. 11. 1997, blz. 19). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 1413/98 VAN DE COMMISSIE

van 2 juli 1998

houdende intrekking van Verordening (EG) nr. 727/98 tot schorsing van bepaalde concessies die zijn verleend bij de Verordeningen (EG) nr. 1898/97 en (EG) nr. 1899/97 houdende bepalingen voor de uitvoering in de sector varkensvlees, respectievelijk de sectoren slachtpluimvee en eieren van de regeling waarin is voorzien bij Verordening (EG) nr. 3066/95 van de Raad

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3066/95 van de Raad van
22 december 1995 houdende vaststelling, in verband met
de in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen
van de Uruguay-ronde gesloten Overeenkomst inzake de
landbouw, van bepaalde concessies in de vorm van
communautaire tariefcontingenten voor bepaalde land-
bouwproducten en van een autonome overgangsregeling
tot aanpassing van bepaalde in de Europa-Overeenkom-
sten opgenomen landbouwconcessies ⁽¹⁾, laatstelijk gewij-
zigd bij Verordening (EG) nr. 1595/97 ⁽²⁾, en met name op
artikel 8,

Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 703/98 van de
Raad ⁽³⁾ bepaalde bij Verordening (EG) nr. 3066/95
verleende concessies voor een aantal producten van de
sector varkensvlees, respectievelijk de sector slacht-
pluimvee zijn geschorst; dat de uitvoeringsbepalingen

voor deze schorsing zijn vastgesteld bij Verordening (EG)
nr. 727/98 van de Commissie ⁽⁴⁾;

Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 1406/98 van de
Commissie ⁽⁵⁾ de maatregelen zijn ingetrokken die zijn
vastgesteld in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 703/98;
dat Verordening (EG) nr. 727/98 derhalve dient te worden
ingetrokken;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van de
betrokken comités van beheer,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 727/98 wordt ingetrokken.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 3 juli 1998.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 2 juli 1998.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 328 van 30. 12. 1995, blz. 31.

⁽²⁾ PB L 216 van 8. 8. 1997, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 98 van 31. 3. 1998, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 100 van 1. 4. 1998, blz. 49.

⁽⁵⁾ PB L 188 van 2. 7. 1998, blz. 25.

VERORDENING (EG) Nr. 1414/98 VAN DE COMMISSIE

van 2 juli 1998

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1960/95 houdende voorlopige uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor druivensap en druivenmost en Verordening (EG) nr. 2309/95 tot vaststelling van overgangsmaatregelen voor de invoer van druivensap en druivenmost uit Cyprus

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 822/87 van de Raad van
16 maart 1987 houdende een gemeenschappelijke orde-
ning van de wijnmarkt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verorde-
ning (EG) nr. 2087/97 ⁽²⁾, en met name op artikel 53,
lid 3,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3290/94 van de Raad van
22 december 1994 inzake de aanpassingen en de over-
gangsmaatregelen in de landbouwsector voor de tenuit-
voerlegging van de overeenkomsten in het kader van de
multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-
ronde ⁽³⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1161/97 ⁽⁴⁾,
en met name op artikel 3, lid 1,

Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 1960/95 van de
Commissie ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG)
nr. 1289/97 ⁽⁶⁾, voor de periode tot en met 30 juni 1998
overgangsmaatregelen zijn vastgesteld die de overgang
moeten vergemakkelijken naar de regeling inzake prijs-
controles bij de invoer van druivensap en druivenmost,
die krachtens de overeenkomsten in het kader van de
multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-ronde
moet worden toegepast; dat, op grond van die verorde-
ning, de douaneautoriteiten de prijzen waartegen de
producten worden ingevoerd, mogen vergelijken met de
in het gemeenschappelijk douanetarief vastgestelde
invoerprijzen, om zodoende te kunnen bepalen welk
bedrag aan douanerechten moet worden geheven;

Overwegende dat, in afwachting van een definitieve oplos-
sing in het kader van de associatieovereenkomst tussen de
Europese Gemeenschap en de Republiek Cyprus, bij
Verordening (EG) nr. 2309/95 van de Commissie ⁽⁷⁾, laat-
stelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1289/97, voor de
periode tot en met 30 juni 1998 geldende maatregelen
zijn vastgesteld die de overgang moeten vergemakkelijken
naar de regeling die krachtens de overeenkomsten in het

kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de
Uruguay-ronde moet worden toegepast bij de invoer van
druivensap en druivenmost uit Cyprus;

Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 1340/98 van de
Raad ⁽⁸⁾, houdende verlenging van de periode waarin over-
gangsmaatregelen kunnen worden genomen in de land-
bouwsector voor de tenuitvoerlegging van de overeenkom-
sten in het kader van de multilaterale handelsbespre-
kingen van de Uruguay-ronde, de periode waarin over-
gangsmaatregelen kunnen worden genomen is verlengd
tot en met 30 juni 1999; dat, in afwachting van definitieve
maatregelen, de geldigheidsduur van de bij de Verorde-
ningen (EG) nr. 1960/95 en (EG) nr. 2309/95 vastgestelde
overgangsmaatregelen moet worden verlengd tot en met
30 juni 1999;

Overwegende dat de in deze verordening vastgestelde
maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van
het Comité van beheer voor wijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 1960/95 wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 1 wordt de datum „30 juni 1998” vervangen
door de datum „30 juni 1999”.
2. In artikel 4 wordt de datum „30 juni 1998” vervangen
door de datum „30 juni 1999”.

Artikel 2

In artikel 2 van Verordening (EG) nr. 2309/95 wordt de
datum „30 juni 1998” vervangen door de datum „30 juni
1999”.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar
bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese
Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 juli 1998.

⁽⁸⁾ PB L 184 van 27. 6. 1998, blz. 1.

⁽¹⁾ PB L 84 van 27. 3. 1987, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 292 van 25. 10. 1997, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 349 van 31. 12. 1994, blz. 105.

⁽⁴⁾ PB L 169 van 27. 6. 1997, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 189 van 10. 8. 1995, blz. 16.

⁽⁶⁾ PB L 175 van 3. 7. 1997, blz. 25.

⁽⁷⁾ PB L 233 van 30. 9. 1995, blz. 54.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 2 juli 1998.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 1415/98 VAN DE COMMISSIE

van 2 juli 1998

tot vaststelling van de restituties bij uitvoer voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van
30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd
bij Verordening (EG) nr. 923/96 van de Commissie ⁽²⁾, en
met name op artikel 13, lid 2,

Overwegende dat volgens artikel 13 van Verordening
(EEG) nr. 1766/92 het verschil tussen de noteringen of de
prijzen op de wereldmarkt van de in artikel 1 van die
verordening bedoelde producten en de prijzen van deze
producten in de Gemeenschap kan worden overbrugd
door een restitutie bij uitvoer;

Overwegende dat de restituties moeten worden vastgesteld
met inachtneming van de elementen als bedoeld in
artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 van de
Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van toepas-
singsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van
de Raad voor de toekenning, in de graansector, van
uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt
te treffen maatregelen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verorde-
ning (EG) nr. 2052/97 ⁽⁴⁾;

Overwegende dat voor meel, gries en griesmeel van tarwe
of van rogge de restitutie moet worden berekend met
inachtneming van de hoeveelheid granen benodigd voor
de vervaardiging van de betreffende producten; dat deze
hoeveelheden zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr.
1501/95;

Overwegende dat de situatie op de wereldmarkt of de
specifieke eisen van bepaalde markten voor sommige
producten een differentiatie van de restitutie naar bestem-
ming nodig kunnen maken;

Overwegende dat de restitutie eenmaal per maand moet
worden vastgesteld; dat de restitutie tussentijds kan
worden gewijzigd;

Overwegende dat de toepassing van deze regelen op de
huidige situatie in de sector granen en met name op de
noteringen of prijzen van deze producten in de Gemeen-
schap en op de wereldmarkt voert tot het vaststellen van
de bedragen van de restitutie zoals vermeld in de bijlage;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bij uitvoer in ongewijzigde staat van de in
artikel 1, onder a), b) en c), van Verordening (EEG) nr.
1766/92 bedoelde producten, met uitzondering van mout,
worden op de in de bijlage aangegeven bedragen vastge-
steld.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 3 juli 1998.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 2 juli 1998.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.
⁽²⁾ PB L 126 van 24. 5. 1996, blz. 37.
⁽³⁾ PB L 147 van 30. 6. 1995, blz. 7.
⁽⁴⁾ PB L 287 van 21. 10. 1997, blz. 14.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 2 juli 1998 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer
voor granen en meel, gries en griesmeel van tarwe of van rogge

<i>(in ecu / ton)</i>			<i>(in ecu / ton)</i>		
Productcode	Bestemming ⁽¹⁾	Bedrag van de restitutie	Productcode	Bestemming ⁽¹⁾	Bedrag van de restitutie
1001 10 00 9200	—	—	1101 00 11 9000	—	—
1001 10 00 9400	—	—	1101 00 15 9100	01	23,00
1001 90 91 9000	—	—	1101 00 15 9130	01	21,75
1001 90 99 9000	03	14,50	1101 00 15 9150	01	20,00
	02	0	1101 00 15 9170	01	18,50
1002 00 00 9000	03	25,00	1101 00 15 9180	01	17,25
	02	35,00	1101 00 15 9190	—	—
1003 00 10 9000	—	—	1101 00 90 9000	—	—
1003 00 90 9000	03	35,00	1102 10 00 9500	01	47,50
	02	0	1102 10 00 9700	—	—
1004 00 00 9200	—	—	1102 10 00 9900	—	—
1004 00 00 9400	—	—	1103 11 10 9200	—	— ⁽²⁾
1005 10 90 9000	—	—	1103 11 10 9400	—	— ⁽²⁾
1005 90 00 9000	03	26,00	1103 11 10 9900	—	—
	02	0	1103 11 90 9200	01	0 ⁽²⁾
1007 00 90 9000	—	—	1103 11 90 9800	—	—
1008 20 00 9000	—	—			

⁽¹⁾ De bestemmingen zijn de volgende:

- 01 alle derde landen,
- 02 overige derde landen,
- 03 Zwitserland en Liechtenstein.

⁽²⁾ Als dit product geagglomereerd griesmeel bevat, wordt geen restitutie verleend.

NB: De zones zijn die welke worden omschreven door de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 2145/92 van de Commissie (PB L 214 van 30. 7. 1992, blz. 20).

VERORDENING (EG) Nr. 1416/98 VAN DE COMMISSIE

van 2 juli 1998

tot vaststelling van het op de restitutie voor granen toe te passen correctiebedrag

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van
30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector granen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd
bij Verordening (EG) nr. 923/96 van de Commissie⁽²⁾, en
met name op artikel 13, lid 8,

Overwegende dat krachtens artikel 13, lid 8, van Verorde-
ning (EEG) nr. 1766/92 bij uitvoer van granen de op de
dag van indiening van de aanvraag van een certificaat
geldende restitutie op verzoek moet worden toegepast op
uitvoer die tijdens de geldigheidsduur van het certificaat
moet plaatsvinden; dat in dat geval op de restitutie een
correctiebedrag kan worden toegepast;

Overwegende dat op grond van Verordening (EG) nr.
1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststel-
ling van toepassingsbepalingen van Verordening (EEG)
nr. 1766/92 van de Raad voor de toekenning, in de
graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring
van de graanmarkt te treffen maatregelen⁽³⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2052/97⁽⁴⁾, een correc-
tiebedrag kan worden vastgesteld voor de in artikel 1, lid
1, onder c), van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde
producten; dat dit correctiebedrag moet worden berekend
met inachtneming van de in artikel 1 van Verordening
(EG) nr. 1501/95 genoemde elementen;

Overwegende dat het op grond van de situatie op de
wereldmarkt of de specifieke eisen van bepaalde markten
noodzakelijk kan zijn het correctiebedrag naar gelang van
de bestemming te differentiëren;

Overwegende dat het correctiebedrag samen met de resti-
tutie en volgens dezelfde procedure moet worden vastge-
steld; dat het tussentijds kan worden gewijzigd;

Overwegende dat de in artikel 1 van Verordening (EEG)
nr. 3813/92 van de Raad⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Veror-
dening (EG) nr. 150/95⁽⁶⁾, gedefinieerde representatieve
marktcoersen worden gebruikt voor de omrekening van
het in de valuta van derde landen aangegeven bedrag en
dat deze coersen de grondslag zijn voor de bepaling van
de landbouwmrekeningscoersen van de valuta's van de
lidstaten; dat de nadere voorschriften voor de toepassing
en de vaststelling van deze omrekeningscoersen zijn vast-
gesteld bij Verordening (EEG) nr. 1068/93 van de
Commissie⁽⁷⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG)
nr. 961/98⁽⁸⁾;

Overwegende dat uit de bovengenoemde bepalingen volgt
dat het correctiebedrag moet worden vastgesteld overeen-
komstig de bijlage bij deze verordening;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatre-
gelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Het correctiebedrag op de vooraf vastgestelde restituties
bij uitvoer van de in artikel 1, lid 1, onder a), b) en c), van
Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde producten, met
uitzondering van mout, wordt vastgesteld in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 3 juli 1998.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 2 juli 1998.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.
⁽²⁾ PB L 126 van 24. 5. 1996, blz. 37.
⁽³⁾ PB L 147 van 30. 6. 1995, blz. 7.
⁽⁴⁾ PB L 287 van 21. 10. 1997, blz. 14.

⁽⁵⁾ PB L 387 van 31. 12. 1992, blz. 1.
⁽⁶⁾ PB L 22 van 31. 1. 1995, blz. 1.
⁽⁷⁾ PB L 108 van 1. 5. 1993, blz. 106.
⁽⁸⁾ PB L 135 van 8. 5. 1998, blz. 5.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 2 juli 1998 tot vaststelling van het op de restitutie voor granen toe te passen correctiebedrag

(in ecu/ton)

Productcode	Bestemming ⁽¹⁾	Lopend 7	1e term. 8	2e term. 9	3e term. 10	4e term. 11	5e term. 12	6e term. 1
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	01	0	— 1,50	— 3,50	— 6,00	— 7,50	—	—
1002 00 00 9000	01	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	01	0	0	0	0	0	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	01	0	0	0	0	0	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	01	0	0	0	0	0	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	01	0	0	0	— 8,00	— 8,00	—	—
1101 00 15 9130	01	0	0	0	— 8,00	— 8,00	—	—
1101 00 15 9150	01	0	0	0	— 8,00	— 8,00	—	—
1101 00 15 9170	01	0	0	0	— 8,00	— 8,00	—	—
1101 00 15 9180	01	0	0	0	— 8,00	— 8,00	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	01	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9700	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9400	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	01	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ De bestemmingen zijn de volgende:
01 alle derde landen.

NB: De zones zijn die welke worden omschreven door de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 2145/92 van de Commissie (PB L 214 van 30. 7. 1992, blz. 20).

VERORDENING (EG) Nr. 1417/98 VAN DE COMMISSIE**van 2 juli 1998****tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van gerst in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1078/98**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 923/96 van de Commissie⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van enkele toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad voor wat de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen betreft⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2052/97⁽⁴⁾, en met name op artikel 4,

Overwegende dat een openbare inschrijving voor de restitutie en of de belasting bij uitvoer van gerst naar alle derde landen is opengesteld bij Verordening (EG) nr. 1078/98 van de Commissie⁽⁵⁾;

Overwegende dat in artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1501/95 is bepaald dat de Commissie, op grond van de meegedeelde offertes, volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 kan besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen, daarbij rekening houdend met de in artikel 1 van Verordening (EG)

nr. 1501/95 bedoelde criteria; dat in dat geval wordt gegund aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte niet hoger is dan de vastgestelde maximumrestitutie, en aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte betrekking heeft op een uitvoerbelasting;

Overwegende dat de toepassing van de bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie voor de betrokken graansoort leidt tot de vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de offertes die van 26 juni tot en met 2 juli 1998 in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1078/98 werden meegedeeld, wordt de maximumrestitutie bij uitvoer van gerst vastgesteld op 44,96 ECU per ton.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 3 juli 1998.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 2 juli 1998.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 126 van 24. 5. 1996, blz. 37.

⁽³⁾ PB L 147 van 30. 6. 1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 287 van 21. 10. 1997, blz. 14.

⁽⁵⁾ PB L 154 van 28. 5. 1998, blz. 20.

VERORDENING (EG) Nr. 1418/98 VAN DE COMMISSIE**van 2 juli 1998****tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van zachte tarwe in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1079/98**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 923/96 van de Commissie ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van enkele toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad wat de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen betreft ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2052/97 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 4,

Overwegende dat een openbare inschrijving voor de restitutie en/of de belasting bij uitvoer van zachte tarwe naar alle derde landen is opengesteld bij Verordening (EG) nr. 1079/98 van de Commissie ⁽⁵⁾;

Overwegende dat in artikel 7 van Verordening (EG) nr. 1501/95 is bepaald dat de Commissie, op grond van de meegedeelde offertes, volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 kan besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen, daarbij rekening houdend met de in artikel 1 van Verordening (EG)

nr. 1501/95 bedoelde criteria; dat in dat geval wordt gegund aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte niet hoger is dan de vastgestelde maximumrestitutie, en aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte betrekking heeft op een uitvoerbelasting;

Overwegende dat de toepassing van de bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie voor de betrokken graansoort leidt tot de vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de offertes die van 26 juni tot en met 2 juli 1998 in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1079/98 werden meegedeeld, wordt de maximumrestitutie bij uitvoer van zachte tarwe vastgesteld op 24,48 ecu per ton.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 3 juli 1998.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 2 juli 1998.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1. 7. 1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 126 van 24. 5. 1996, blz. 37.

⁽³⁾ PB L 147 van 30. 6. 1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 287 van 21. 10. 1997, blz. 14.

⁽⁵⁾ PB L 154 van 28. 5. 1998, blz. 24.

RICHTLIJN 98/45/EG VAN DE RAAD

van 24 juni 1998

houdende wijziging van Richtlijn 91/67/EEG inzake veterinaire rechtelijke voorschriften voor het in de handel brengen van aquicultuurdieren en aquicultuurproducten

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat in Richtlijn 91/67/EEG ⁽⁴⁾ communautaire voorschriften worden vastgesteld voor het in de handel brengen van aquicultuurdieren teneinde met name de verspreiding van bepaalde ernstige ziekten te voorkomen;

Overwegende dat de in lijst III van bijlage A bij de genoemde richtlijn vermelde ziekten, met inbegrip van gyrodactylose, ernstige economische consequenties kunnen hebben indien zij zouden uitbreken in gebieden die tot dan toe vrij waren van de ziekte;

Overwegende dat bijgevolg verspreiding van deze ziekten moet worden voorkomen door aanscherping van de thans geldende bepalingen;

Overwegende dat moet worden gegarandeerd dat het in de handel brengen van vis uit een niet-erkend gebied geen gevaar betekent voor de gezondheidsstatus van niet-besmette bedrijven in een niet-erkend gebied; dat daartoe moet worden voorzien in het afgeven van een certificaat voor de zendingen die voor het intracommunautaire handelsverkeer zijn bestemd;

Overwegende dat bepaalde voorschriften inzake controlefrequentie, bemonstering en tests met betrekking tot visziekten moeten worden aangepast aan de internationale normen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 91/67/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. in artikel 13 worden de leden 1 en 2 vervangen door:

„1. Wanneer een lidstaat van oordeel is dat heel zijn grondgebied of een gedeelte daarvan vrij is van een van de in bijlage A, lijst III, kolom 1, vermelde ziekten, legt

hij de Commissie de passende bewijzen voor die met name de volgende gegevens bevatten:

- de naam van de ziekte en de geschiedenis van die ziekte op zijn grondgebied;
- de resultaten van de controletests, in voorkomend geval op basis van serologisch, virologisch, microbiologisch, pathologisch of parasitologisch onderzoek, alsmede gegevens waaruit blijkt dat de ziekte verplicht bij de bevoegde autoriteiten moet worden aangegeven;
- de periode tijdens welke het toezicht is uitgeoefend;
- de controleregelingen om na te gaan of het betrokken gebied vrij is van de ziekte.

Volgens de procedure van artikel 26 stelt de Commissie algemene criteria vast waarmee kan worden gewaarborgd dat dit lid op uniforme wijze wordt toegepast.

2. De Commissie onderzoekt de door de lidstaat verstrekte bewijzen en stelt volgens de procedure van artikel 26 de zones vast die moeten worden beschouwd als zijnde vrij van de ziekte, alsmede de soorten die vatbaar zijn voor de betrokken ziekte en de algemene of beperkte aanvullende waarborgen die kunnen worden geëist voor het binnenbrengen van aquicultuurdieren en aquicultuurproducten in deze zones. Levende vissen en schaal- en weekdieren, en in voorkomend geval ook de eieren en gameten daarvan die in die zones worden binnengebracht, moeten vergezeld gaan van een vervoerdocument volgens een overeenkomstig de procedure van artikel 26 op te stellen model waarin wordt verklaard dat zij voldoen aan de bedoelde aanvullende waarborgen.”;

2. in artikel 16 wordt de volgende zin toegevoegd aan lid 1:

„Voorts stelt de Commissie volgens de procedure van artikel 26 de modellen van certificaten op waarvan de aquicultuurdieren, hun eieren en gameten vergezeld moeten gaan bij het intracommunautaire handelsverkeer tussen niet-erkende zones met betrekking tot de in lijst II van bijlage A vermelde ziekten en neemt zij een beslissing over de wijze waarop het computernetwerk voor gegevensuitwisseling tussen bevoegde autoriteiten Animo wordt uitgebreid tot de handel in de genoemde dieren en producten.”;

⁽¹⁾ PB C 242 van 21. 8. 1996, blz. 9.

⁽²⁾ PB C 362 van 2. 12. 1996, blz. 314.

⁽³⁾ PB C 56 van 24. 2. 1997, blz. 28.

⁽⁴⁾ PB L 46 van 19. 2. 1991, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 97/79/EG (PB L 24 van 30. 1. 1998, blz. 31).

3. in bijlage B:

a) in punt I, onder B, wordt de eerste zin van punt 2 als volgt gelezen:

„2. Alle bedrijven in het continentaal gebied moeten onder toezicht van de officiële dienst worden geplaatst. Gedurende de laatste twee jaar moeten twee gezondheidscontroles per jaar zijn verricht.”;

b) in punt I, onder C, wordt punt 2 als volgt gelezen:

„2. Op ieder bedrijf moet overeenkomstig punt B.2 tweemaal per jaar een gezondheidscontrole worden verricht, behalve op bedrijven zonder rijpe paaivis waar de frequentie wordt beperkt tot eenmaal per jaar. Ieder jaar worden evenwel op 50 % van de bedrijven in het continentale gebied volgens een rouleringssysteem monsters genomen.”;

Artikel 2

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 1 juli 1999 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijke bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Luxemburg, 24 juni 1998.

Voor de Raad

De Voorzitter

J. CUNNINGHAM

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESLUIT VAN DE RAAD

van 8 juni 1998

inzake de bekrachtiging door de Europese Gemeenschap van de overeenkomst over de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee van 10 december 1982 die betrekking hebben op de instandhouding en het beheer van de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden

(98/414/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 43, juncto artikel 228, lid 3, eerste alinea,

Gezien het voorstel van de Commissie⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement⁽²⁾,

Overwegende dat de Gemeenschap op het gebied van de zeevisserij de bevoegdheid heeft om maatregelen voor de instandhouding en het beheer van de visbestanden vast te stellen en terzake verbintenissen aan te gaan met derde landen of met internationale organisaties;

Overwegende dat de Gemeenschap het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee heeft ondertekend, dat alle kuststaten en staten die op de volle zee vissen, verplicht samen te werken om de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden in stand te houden en te beheren;

Overwegende dat de Gemeenschap heeft deelgenomen aan internationale onderhandelingen in het raam van de Conferentie van de Verenigde Naties over grensoverschrijdende en over grote afstanden trekkende visbestanden, die zijn afgerond met de goedkeuring van de overeenkomst die de Gemeenschap op 27 juni 1996 ondertekend heeft;

Overwegende dat deze overeenkomst ten doel heeft de instandhouding op lange termijn en een duurzaam gebruik van de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden veilig te stellen door onder andere de internationale visserijorganisaties en de

internationale samenwerking inzake deze bestanden te versterken;

Overwegende dat de vissers uit de Gemeenschap ook op deze bestanden vissen, zodat het in het belang van de Gemeenschap is metterdaad deel te nemen aan de werkzaamheden in de regionale visserijorganisaties die de overeenkomst ten uitvoer moeten leggen;

Overwegende dat de overeenkomst krachtens artikel 1, lid 2, en de artikelen 38 en 47 door de Europese Gemeenschap bekrachtigd kan worden overeenkomstig het bepaalde in bijlage IX van het Zeerechtverdrag;

Overwegende dat de Gemeenschap en de lidstaten elk bevoegdheden bezitten voor de materie die door de overeenkomst geregeld wordt; dat het derhalve met het oog op een uniforme toepassing van de overeenkomst in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid noodzakelijk is dat de Gemeenschap en de lidstaten gelijktijdig partijen bij de overeenkomst worden om gezamenlijk de in de overeenkomst neergelegde verplichtingen te kunnen nakomen en gezamenlijk de rechten te kunnen uitoefenen die krachtens de overeenkomst bij gedeelde bevoegdheid gelden,

BESLUIT:

Artikel 1

De overeenkomst over de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee van 10 december 1982 die betrekking hebben op de instandhouding en het beheer van de grensover-

⁽¹⁾ PB C 367 van 5. 12. 1996, blz. 24.

⁽²⁾ PB C 167 van 2. 6. 1997, blz. 126.

schrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden wordt namens de Europese Gemeenschap bekrachtigd.

De tekst van de overeenkomst is aan dit besluit gehecht als bijlage A.

Artikel 2

1. De Voorzitter van de Raad legt overeenkomstig de artikelen 38, 47 en 49 van de overeenkomst de akte van bekrachtiging en de in bijlage B bij dit besluit opgenomen bevoegdheidsverklaring, tezamen met de in bijlage C bij dit besluit opgenomen verklaringen, neer bij de secretaris-generaal van de Verenigde Naties.

2. De akte van bekrachtiging wordt tegelijk neergelegd met de akten van bekrachtiging van alle lidstaten. Tegelijkertijd zullen de lidstaten de interpreterende verklaringen

van de Gemeenschap betreffende de ratificatie van de overeenkomst bevestigen.

Artikel 3

Wanneer de Gemeenschap partij is bij een in de overeenkomst vastgestelde procedure voor geschillenbeslechting, wordt zij door de Commissie vertegenwoordigd. Voordat de Commissie optreedt, pleegt zij overleg met de lidstaten met inachtneming van de voorgeschreven proceduretermijnen.

Gedaan te Luxemburg, 8 juni 1998.

Voor de Raad

De Voorzitter

J. CUNNINGHAM

(VERTALING)

BIJLAGE A

OVEREENKOMST

over de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee van 10 december 1982 die betrekking hebben op de instandhouding en het beheer van de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden

OVEREENKOMST

over de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee van 10 december 1982 die betrekking hebben op de instandhouding en het beheer van de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden

DE STATEN DIE PARTIJ ZIJN BIJ DEZE OVEREENKOMST,

VERWIJZENDE NAAR de relevante bepalingen van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee van 10 december 1982;

VASTBERADEN om de instandhouding op lange termijn en een duurzaam gebruik van de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden veilig te stellen;

VASTBESLOTEN om daartoe de samenwerking tussen de staten te verbeteren;

EEN BEROEP DOENDE OP vlaggenstaten, havenstaten en kuststaten om te zorgen voor een efficiëntere rechtshandhaving wat betreft de voor bedoelde bestanden vastgestelde instandhoudings- en beheersmaatregelen;

GELEID DOOR DE WENS met name de problemen aan te pakken die zijn aangegeven in hoofdstuk 17, programma C, van Agenda 21 zoals aangenomen door de Conferentie van de Verenigde Naties over milieu en ontwikkeling, namelijk dat in vele gebieden de visserij op de volle zee niet adequaat wordt beheerd en dat er voor een aantal bestanden overbevissing is, en constaterende dat er problemen zijn, zoals niet-gereguleerde visserij, overkapitalisatie, overcapaciteit, omvlagging om aan controle te ontsnappen, onvoldoende selectief vistuig, onbetrouwbare gegevensbestanden en onvoldoende samenwerking tussen de staten;

ZICH VERBINDENDE tot een verantwoorde visserij;

ZICH BEWUST VAN de noodzaak om negatieve effecten op het mariene milieu te voorkomen, de biodiversiteit te beschermen, de mariene ecosystemen ongeschonden te behouden en het gevaar van effecten op lange termijn of onomkeerbare effecten als gevolg van de visserij zoveel mogelijk te beperken;

ERKENNENDE dat speciale bijstand, zowel financieel, wetenschappelijk als technisch, nodig is om de ontwikkelingslanden in staat te stellen efficiënt mee te werken aan de instandhouding, het beheer en het duurzame gebruik van de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden;

ERVAN OVERTUIGD dat een overeenkomst over de toepassing van de betrokken bepalingen van het zeerechtverdrag de beste manier is om deze doelstellingen te bereiken en bijdraagt tot het behoud van internationale vrede en veiligheid;

BEVESTIGENDE dat voor de aangelegenheden die niet door het zeerechtverdrag of door deze overeenkomst worden geregeld, de regels en de beginselen van het algemene internationale recht van toepassing blijven,

ZIJN ALS VOLGT OVEREENGEKOMEN:

DEEL I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Begrippen en toepassingsgebied van de overeenkomst

1. In deze overeenkomst wordt verstaan onder
 - a) „zeerechtverdrag”: het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het Recht van de Zee van 10 december 1982,
 - b) „instandhoudings- en beheersmaatregelen”: maatregelen voor de instandhouding en het beheer van een of meer soorten van de levende rijkdommen van de zee, die worden vastgesteld en toegepast overeenkomstig de betrokken bepalingen van het internationale recht zoals dat is neergelegd in het zeerechtverdrag en in deze overeenkomst,

- c) „vis”: ook weekdieren en schaaldieren, met uitzondering van die welke behoren tot de sedentaire soorten zoals omschreven in artikel 77 van het zeerechtverdrag,
 - d) „akkoord”: een in het kader van het zeerechtverdrag en deze overeenkomst tussen twee of meer staten overeengekomen samenwerkingsvorm onder andere met het oog op de vaststelling van instandhoudings- en beheersmaatregelen voor een subregio of regio voor een of meer grensoverschrijdende en over grote afstanden trekkende visbestanden.
2. a) „staten die partij zijn”: staten die ermee hebben ingestemd door deze overeenkomst gebonden te zijn en waarvoor deze overeenkomst in werking is getreden.

- b) Deze overeenkomst is mutatis mutandis van toepassing op
- lichamen als bedoeld in artikel 305, lid 1, onder c), d) en e), van het zeerechtverdrag en,
 - onder voorbehoud van het bepaalde in artikel 47, alle lichamen die een „internationale organisatie” zijn als bedoeld in bijlage IX, artikel 1, van het zeerechtverdrag,

als zij partij worden bij deze overeenkomst; in zoverre omvat het begrip „staten die partij zijn” ook deze lichamen.

3. Deze overeenkomst is mutatis mutandis van toepassing voor andere lichamen waarvan vaartuigen op de volle zee vissen.

Artikel 2

Doel

Het doel van deze overeenkomst is om, via doeltreffende uitvoering van de betrokken bepalingen van het zeerechtverdrag, instandhouding op lange termijn en duurzaam gebruik van de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden te waarborgen.

Artikel 3

Toepassingsgebied

1. Deze overeenkomst is, tenzij anders bepaald, van toepassing voor de instandhouding en het beheer van de

grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden in gebieden die niet onder nationale jurisdictie vallen, met dien verstande evenwel dat de artikelen 6 en 7 ook van toepassing zijn voor dergelijke visbestanden in gebieden onder nationale jurisdictie, onverminderd de verschillende juridische stelsels die krachtens het zeerechtverdrag van toepassing zijn in de gebieden onder nationale jurisdictie en de gebieden daarbuiten.

2. Wanneer de kuststaat zijn soevereine rechten inzake exploratie, exploitatie, instandhouding en beheer van de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden uitoefent in de gebieden onder nationale jurisdictie worden de in artikel 5 genoemde algemene beginselen mutatis mutandis toegepast.

3. De staten houden, zoals bepaald in deze overeenkomst, rekening met de individuele capaciteit van de ontwikkelingslanden om het bepaalde in de artikelen 5, 6 en 7 toe te passen in de gebieden onder hun nationale jurisdictie en met hun behoefte aan bijstand. Daartoe is deel VII mutatis mutandis van toepassing voor gebieden onder nationale jurisdictie.

Artikel 4

Verhouding tussen deze overeenkomst en het zeerechtverdrag

Deze overeenkomst verandert niets in de rechten, de jurisdictie en de plichten van de staten op grond van het zeerechtverdrag. Deze overeenkomst wordt uitgelegd en toegepast in samenhang met het zeerechtverdrag en op een wijze die coherent is met dat verdrag.

DEEL II

INSTANDHOUDING EN BEHEER VAN DE GRENSOVERSCHRIJDENDE EN DE OVER GROTE AFSTANDEN TREKKENDE VISBESTANDEN

Artikel 5

Algemene beginselen

Met het oog op de instandhouding en het beheer van de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden dienen de kuststaten en de staten die op de volle zee vissen, bij het uitvoeren van de in het zeerechtverdrag neergelegde plicht tot samenwerking

- maatregelen te nemen voor de instandhouding op lange termijn van de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden, en voor een optimaal gebruik daarvan,
- die maatregelen te baseren op de beste beschikbare wetenschappelijke gegevens en af te stemmen op behoud van de visbestanden of op herstel daarvan tot een niveau waarbij de maximale duurzame opbrengst wordt verkregen, daarbij rekening houdende met relevante milieutechnische en economische factoren, waaronder de bijzondere omstandigheden van ontwik-

kelingslanden, en met de visserijpatronen, de onderlinge afhankelijkheid van de visbestanden en algemeen aanbevolen internationale minimumnormen die in subregionaal, regionaal of mondiaal verband zijn vastgesteld,

- de preventieve aanpak toe te passen overeenkomstig artikel 6,
- te evalueren welke effecten de visserij, andere menselijke activiteiten en milieufactoren hebben op de bestanden die het doel zijn van de visserij en op de soorten die tot hetzelfde ecosysteem behoren of die verwant zijn met of afhankelijk zijn van genoemde doelbestanden,
- zo nodig instandhoudings- en beheersmaatregelen vast te stellen om de bestanden van soorten die tot hetzelfde ecosysteem behoren als of die verwant zijn met of afhankelijk zijn van de doelbestanden boven een niveau te houden of weer boven een niveau te brengen waarbeneden de reproductie ernstig in gevaar kan komen,

- f) vervuiling, afval, teruggooi, vangsten door verloren gegaan of opgegeven vistuig, vangsten van niet-doelsoorten, zowel vis als andere soorten (hierna „niet-doelsoorten” genoemd), en de effecten van een en ander op verwante of afhankelijke soorten, in het bijzonder bedreigde soorten, tot een minimum te beperken via maatregelen die, in de mate van het mogelijke, ontwikkeling en gebruik omvatten van vistuig en vismethoden die selectief en milieuveilig zijn en waarvan de kosten/batenverhouding gunstig is,
 - g) de biodiversiteit in het mariene milieu te beschermen,
 - h) maatregelen te nemen om overbevissing en overcapaciteit te voorkomen of daaraan een einde te maken en ervoor te zorgen dat de visserij-inspanning niet groter is dan een niveau dat verenigbaar is met een duurzaam gebruik van de visbestanden,
 - i) rekening te houden met de belangen van de zelfvoorzieningsvisserij,
 - j) overeenkomstig het bepaalde in bijlage I tijdig volledige en nauwkeurige gegevens over de visserijactiviteiten te verzamelen, waaronder gegevens met betrekking tot de positie van de vaartuigen, de vangsten van doelsoorten en niet-doelsoorten en de visserij-inspanning, en die gegevens, alsmede de informatie uit nationale en internationale onderzoekprogramma's met andere te delen,
 - k) wetenschappelijk onderzoek te bevorderen en te verrichten, en technieken te ontwikkelen die kunnen bijdragen tot instandhouding en het beheer van de visbestanden, en
 - l) de instandhoudings- en beheersmaatregelen toe te passen en te doen naleven via doeltreffende monitoring-, controle- en toezichtregelingen.
- b) de in bijlage II vastgestelde richtlijnen toe te passen en, aan de hand van de beste beschikbare wetenschappelijke informatie, bestandsspecifieke referentiewaarden te bepalen en de maatregelen vast te stellen voor het geval die waarden worden overschreden,
 - c) onder andere rekening te houden met onzekerheden over de grootte en de productiviteit van de bestanden, de referentiewaarden, de situatie van een bestand ten opzichte van die referentiewaarden, het niveau en de spreiding van de visserijmortaliteit en het effect van de visserijactiviteit op niet-doelsoorten en verwante of afhankelijke soorten, en voorts met de toestand van de oceaan en het milieu, met de sociaal-economische situatie, alsmede met de voorspellingen dienaangaande,
 - d) het verzamelen van gegevens te ontwikkelen en onderzoekprogramma's op te stellen om te evalueren welk effect de visserij heeft op niet-doelsoorten en verwante of afhankelijke soorten, alsmede op hun milieu, en plannen vast te stellen voor het behoud van dergelijke soorten en voor de bescherming van ernstig bedreigde habitats.
4. De staten nemen maatregelen om ervoor te zorgen dat, wanneer de referentiewaarden bijna zijn bereikt, die waarden niet worden overschreden. Wanneer dat toch het geval is, nemen de staten onverwijld de in lid 3, onder b), bedoelde maatregelen voor het herstel van de visbestanden.
5. Als de situatie van bestanden van doelsoorten of niet-doelsoorten of verwante of afhankelijke soorten reden geeft tot bezorgdheid, zorgen de staten voor verscherpte monitoring op dergelijke bestanden en soorten met het oog op evaluatie van de situatie daarvan, alsmede van de doeltreffendheid van de instandhoudings- en beheersmaatregelen. Laatste bedoelde maatregelen worden regelmatig aangepast in het licht van nieuwe informatie.
6. Voor nieuwe visserijtakken of voor verkennende visserij stellen de staten zo spoedig mogelijk preventieve instandhoudings- en beheersmaatregelen vast, waaronder vangst- en visserij-inspanningsbeperkingen. Dergelijke maatregelen blijven van kracht tot er voldoende gegevens zijn voor evaluatie van het effect van de visserij op de duurzaamheid op lange termijn van de betrokken bestanden; vervolgens worden instandhoudings- en beheersmaatregelen toegepast die op grond van die evaluatie zijn vastgesteld. Deze maatregelen voorzien zo nodig in een geleidelijke ontwikkeling van de visserij.
7. Bij een natuurverschijnsel met aanzienlijke negatieve effecten op de situatie van de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden, nemen de staten op korte termijn instandhoudings- en beheersmaatregelen om ervoor te zorgen dat die negatieve effecten niet door de visserij worden verergerd. Dergelijke spoedmaatregelen worden door de staten ook vastgesteld, wanneer de visserij een ernstige bedreiging vormt voor de duurzaamheid van genoemde visbestanden. Spoedmaatregelen zijn tijdelijk en worden gebaseerd op de beste beschikbare wetenschappelijke gegevens.

Artikel 6

Preventieve aanpak

1. Ter bescherming van de levende rijkdommen van de zee en voor het behoud van het mariene milieu volgen de staten voor de instandhouding, het beheer en de exploitatie van de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden op ruime schaal de preventieve aanpak.
2. De staten zijn extra voorzichtig, wanneer de informatie twijfelachtig, onbetrouwbaar of niet adequaat is. Het ontbreken van adequate informatie is geen reden om instandhoudings- en beheersmaatregelen uit te stellen of achterwege te laten.
3. Bij het uitvoeren van de preventieve aanpak dienen de staten
- a) de besluitvorming voor maatregelen voor de instandhouding en het beheer van de visbestanden te verbeteren door zich de beste beschikbare wetenschappelijke informatie te verschaffen en die informatie met elkaar te delen, en door verbeterde technieken toe te passen om risico's en onzekerheden te ondervangen,

*Artikel 7***Compatibiliteit van instandhoudings- en beheersmaatregelen**

1. Onverminderd de in het zeerechtverdrag vastgelegde soevereine rechten van de kuststaten inzake exploratie, exploitatie, instandhouding en beheer van de levende rijkdommen van de zee in de gebieden onder hun nationale jurisdictie en het overeenkomstig het zeerechtverdrag voor alle staten geldende recht om hun onderdanen op de volle zee te laten vissen,

- a) dienen, voor de grensoverschrijdende visbestanden, de betrokken kuststaten en de staten waarvan de onderdanen op dergelijke bestanden in de aangrenzende wateren van de volle zee vissen ernaar te streven om rechtstreeks of via de geëigende samenwerkingsvormen als bedoeld in deel III tot overeenstemming te komen over de maatregelen die nodig zijn voor de instandhouding van de betrokken visbestanden in de aangrenzende wateren van de volle zee,
- b) dienen, voor de over grote afstanden trekkende visbestanden, de betrokken kuststaten en de staten waarvan de onderdanen in de regio op dergelijke bestanden vissen rechtstreeks of via de geëigende samenwerkingsvormen als bedoeld in deel III samen te werken om in de hele regio, zowel binnen als buiten de gebieden onder nationale jurisdictie, de betrokken bestanden te behouden en een optimaal gebruik daarvan te bevorderen.

2. Met het oog op de instandhouding en het beheer van de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden als totaliteit dienen de instandhoudings- en beheersmaatregelen die worden vastgesteld voor de volle zee en dergelijke maatregelen die worden aangenomen voor gebieden onder nationale jurisdictie, compatibel te zijn. Daarom hebben de kuststaten en de staten die op de volle zee vissen de plicht om samen te werken en ten aanzien van deze visbestanden compatibele maatregelen vast te stellen. Bij het vaststellen van compatibele maatregelen voor de instandhouding en het beheer van de visbestanden dienen de staten

- a) rekening te houden met de instandhoudings- en beheersmaatregelen die door de kuststaten overeenkomstig artikel 61 van het zeerechtverdrag zijn vastgesteld en worden toegepast voor dezelfde visbestanden in de gebieden onder nationale jurisdictie en ervoor te zorgen dat maatregelen die voor die visbestanden in de volle zee worden vastgesteld de doeltreffendheid van de maatregelen van de kuststaten niet aantasten,
- b) rekening te houden met maatregelen die eerder door de betrokken kuststaten en op de volle zee vissende staten overeenkomstig het zeerechtverdrag voor dezelfde visbestanden zijn vastgesteld en worden toegepast,
- c) rekening te houden met maatregelen die eerder in het kader van organisaties en akkoorden voor visserijbeheer in subregionaal of regionaal verband overeenkomstig het zeerechtverdrag voor dezelfde visbestanden zijn vastgesteld en worden toegepast,

- d) rekening te houden met de biologische eenheid die de visbestanden vormen en met andere kenmerken ervan en met de verbanden tussen de verspreiding van de visbestanden in de regio, de daar beoefende takken van visserij en de geografische bijzonderheden van de betrokken regio, met inbegrip van de mate waarin de visbestanden voorkomen en worden bevestigd in gebieden onder nationale jurisdictie,
- e) rekening te houden met de mate waarin de kuststaten, respectievelijk de staten die op de volle zee vissen afhankelijk zijn van de betrokken visbestanden, en
- f) ervoor te zorgen dat die maatregelen niet schadelijk zijn voor de levende rijkdommen van de zee als totaliteit.

3. Bij het uitvoeren van hun plicht tot samenwerking stellen de staten alles in het werk om binnen een redelijke termijn overeenstemming te bereiken over compatibele instandhoudings- en beheersmaatregelen.

4. Als het niet mogelijk blijkt binnen een redelijke termijn tot overeenstemming te komen, mag elk van de betrokken staten een beroep doen op de in deel VIII vastgestelde procedures voor de beslechting van geschillen.

5. In afwachting van overeenstemming over compatibele instandhoudings- en beheersmaatregelen stellen de staten, in een geest van onderling begrip en samenwerking, alles in het werk om tot voorlopige, praktische regelingen te komen. Als overeenstemming over dergelijke regelingen niet mogelijk blijkt, mag elk van de betrokken staten het geschil, met het oog op voorlopige maatregelen, aan een hof of scheidsgerecht voorleggen overeenkomstig de in deel VIII vastgestelde procedures voor de beslechting van geschillen.

6. Bij voorlopige regelingen of maatregelen die worden aanvaard of opgelegd op grond van lid 5 moet rekening worden gehouden met de bepalingen in dit deel en moet passende aandacht worden gegeven aan de rechten en verplichtingen van alle betrokken staten; voorts dienen die regelingen of maatregelen uiteindelijke overeenstemming over compatibele instandhoudings- en beheersmaatregelen niet in gevaar te brengen of te belemmeren en wordt daarmee niet vooruitgelopen op de uiteindelijke uitkomst van een geschillenprocedure.

7. De kuststaten informeren de staten die op de volle zee in de subregio of regio vissen, rechtstreeks of in het kader van geëigende subregionale of regionale organisaties en akkoorden voor visserijbeheer, dan wel op een andere geschikte wijze, over de maatregelen die zij hebben vastgesteld met betrekking tot de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden in de wateren onder hun nationale jurisdictie.

8. De staten die op de volle zee vissen, informeren de andere betrokken staten, rechtstreeks of in het kader van geëigende subregionale of regionale organisaties en akkoorden voor visserijbeheer, dan wel op een andere geschikte wijze, regelmatig over de door hen vastgestelde maatregelen voor regulering van de activiteit van vaartuigen die hun vlag voeren en die op de volle zee op de betrokken bestanden vissen.

DEEL III

MECHANISMEN VOOR INTERNATIONALE SAMENWERKING MET BETREKKING TOT DE GRENDOVERSCHRIJDENDE EN DE OVER GROTE AFSTANDEN TREKKENDE VISBESTANDEN*Artikel 8***Samenwerking voor instandhouding en beheer**

1. De kuststaten en de staten die op de volle zee vissen, streven, overeenkomstig het zeerechtverdrag, rechtstreeks of in het kader van geëigende subregionale of regionale organisaties en akkoorden voor visserijbeheer en rekening houdende met de specifieke kenmerken van de subregio of regio, naar samenwerking met betrekking tot de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden met het oog op doeltreffende instandhouding en een doeltreffend beheer van die bestanden.

2. De staten beginnen, met name bij aanwijzingen over mogelijke overbevissing van de betrokken grensoverschrijdende en over grote afstanden trekkende visbestanden of bij ontwikkeling van een nieuwe visserij ten opzichte van die visbestanden, onverwijld te goeder trouw overleg. Daartoe kan op verzoek van iedere belanghebbende staat overleg op gang worden gebracht met het oog op vaststelling van adequate regelingen voor de instandhouding en het beheer van de betrokken visbestanden. In afwachting van overeenstemming houden de staten zich aan de bepalingen van deze overeenkomst en handelen zij te goeder trouw met passende aandacht voor de rechten, belangen en verplichtingen van andere staten.

3. Wanneer er een organisatie of akkoord voor visserijbeheer in subregionaal of regionaal verband bestaat met de bevoegdheid om de instandhoudings- en beheersmaatregelen voor bepaalde grensoverschrijdende of over grote afstanden trekkende visbestanden vast te stellen, komen de staten die op de volle zee op de betrokken bestanden vissen en de betrokken kuststaten hun plicht tot samenwerking na door lid te worden van de betrokken organisatie of partij te worden bij het betrokken akkoord, of door te accepteren om de in het kader van de organisatie of het akkoord vastgestelde instandhoudings- en beheersmaatregelen toe te passen. De staten met een reëel belang bij de betrokken visserij kunnen lid worden van een dergelijke organisatie of partij worden bij een dergelijk akkoord. De regels voor de deelneming aan een dergelijke organisatie of een dergelijk akkoord mogen de betrokken staten niet verhinderen lid te worden van zo'n organisatie of partij te worden bij zo'n akkoord; ook mogen die regels niet zo worden toegepast dat wordt gediscrimineerd tegen een staat of een groep staten met een reëel belang bij de betrokken visserij.

4. Alleen staten die lid zijn van een dergelijke organisatie of die partij zijn bij een dergelijk akkoord, of die accepteren om de in het kader van een dergelijke organisatie of een dergelijk akkoord vastgestelde instandhoudings- en beheersmaatregelen toe te passen, krijgen toegang tot de visbestanden waarvoor die maatregelen gelden.

5. Wanneer er geen organisatie of akkoord voor visserijbeheer in subregionaal of regionaal verband bestaat met de bevoegdheid om de instandhoudings- en beheersmaatregelen voor een bepaald grensoverschrijdend of over grote afstanden trekkend visbestand vast te stellen, werken de betrokken kuststaten en de staten die in de betrokken subregio of regio op de volle zee op dat bestand vissen samen voor de oprichting van een dergelijke organisatie of het aangaan van andere geëigende akkoorden voor de instandhouding en het beheer van een dergelijk visbestand en nemen zij deel aan de werkzaamheden in het kader van deze organisatie of dit akkoord voor visserijbeheer.

6. Iedere staat die voornemens is voor te stellen dat maatregelen worden genomen door een intergouvernementele organisatie die bevoegd is voor de levende rijkdommen van de zee, zorgt, wanneer die maatregelen aanzienlijke effecten zouden hebben voor de instandhoudings- en beheersmaatregelen die reeds zijn vastgesteld in het kader van subregionale of regionale organisaties of akkoorden voor visserijbeheer, via hun instanties voor overleg met de leden van die organisatie of de partijen bij die akkoorden. Voorzover mogelijk gebeurt dat overleg voordat het voorstel bij de intergouvernementele organisatie wordt ingediend.

*Artikel 9***Subregionale en regionale organisaties en akkoorden voor visserijbeheer**

1. Bij de oprichting van subregionale of regionale organisaties en bij het aangaan van subregionale of regionale akkoorden voor het beheer van de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden dienen de staten onder andere overeenstemming te bereiken over

- a) de visbestanden waarvoor de instandhoudings- en beheersmaatregelen gelden, daarbij rekening houdende met de biologische kenmerken van de betrokken bestanden en de aard van de betrokken visserij,
- b) het toepassingsgebied, daarbij rekening houdende met artikel 7, lid 1, en de kenmerken van de subregio of regio, waaronder sociaal-economische, geografische en milieutechnische factoren,
- c) de verhouding tussen de werkzaamheden in het kader van de nieuwe organisatie of het nieuwe akkoord en de taak, de doelstellingen en activiteiten in het kader van bestaande organisaties en akkoorden voor visserijbeheer, en
- d) de wijze waarop in het kader van de organisatie of het akkoord wetenschappelijk advies zal worden verkregen en de situatie van de visbestanden zal worden besproken, waaronder, zo nodig, de oprichting van een wetenschappelijke adviserende instantie.

2. De staten die samenwerken voor de oprichting van een subregionale of regionale organisatie of de totstandbrenging van een subregionaal of regionaal akkoord voor visserijbeheer, geven daarvan kennis aan andere staten waarvan hun bekend is dat zij een reëel belang hebben bij de werkzaamheden in het kader van de beoogde organisatie of het beoogde akkoord.

Artikel 10

Uit te voeren taken in het kader van subregionale en regionale organisaties en akkoorden voor visserijbeheer

In het kader van hun plicht tot samenwerking binnen subregionale of regionale organisaties en akkoorden voor visserijbeheer dienen de staten

- a) tot overeenstemming te komen over en zich te houden aan instandhoudings- en beheersmaatregelen voor de instandhouding op lange termijn en het duurzaam gebruik van de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden,
- b) zo nodig, tot overeenstemming te komen over de rechten van de deelnemers, zoals toewijzingen uit toegestane vangsten of niveaus van visserij-inspanning,
- c) algemeen aanbevolen internationale minimumnormen voor een verantwoorde visserij aan te nemen en toe te passen,
- d) wetenschappelijke adviezen te verzamelen en te evalueren, de situatie van de visbestanden te bespreken, en te evalueren welk effect de visserij heeft op niet-doelsoorten en op de met de doelsoorten verwante of daarvan afhankelijke soorten,
- e) tot overeenstemming te komen over normen voor het verzamelen, rapporteren, verifiëren en uitwisselen van gegevens over de visserij op de betrokken visbestanden,
- f) zoals omschreven in bijlage I, nauwkeurige en volledige statistische gegevens te groeperen en te publiceren, waar nodig met behoud van vertrouwelijkheid, om ervoor te zorgen dat de beste wetenschappelijke gegevens beschikbaar zijn,
- g) wetenschappelijke evaluaties van de visbestanden en daarmee verband houdend onderzoek te bevorderen en te verrichten, en de resultaten daarvan te publiceren,
- h) adequate samenwerkingsvormen vast te stellen voor monitoring, controle, toezicht en rechtshandhaving die efficiënt zijn,
- i) tot overeenstemming te komen over de wijze waarop rekening wordt gehouden met de visserijbelangen van nieuwe leden van de organisatie of nieuwe partijen bij het akkoord voor visserijbeheer,
- j) tot overeenstemming te komen over besluitvormingsprocedures waardoor het tijdig en efficiënt vaststellen

van instandhoudings- en beheersmaatregelen wordt vergemakkelijkt,

- k) de vreedzame beslechting van geschillen, overeenkomstig deel VIII, te bevorderen,
- l) te zorgen voor volledige medewerking van de betrokken nationale instanties en sectoren van het bedrijfsleven bij de uitvoering van de aanbevelingen en besluiten die in het kader van de organisatie of het akkoord worden vastgesteld, en
- m) passende bekendheid te geven aan de instandhoudings- en beheersmaatregelen die in het kader van de betrokken organisatie of het betrokken akkoord zijn vastgesteld.

Artikel 11

Nieuwe leden of partijen

Bij het vaststellen van de aard en de omvang van de rechten van nieuwe leden van of nieuwe partijen bij een organisatie of akkoord voor visserijbeheer in subregionaal of regionaal verband dienen de staten onder andere rekening te houden met

- a) de situatie van de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden en het bestaande niveau van visserij-inspanning ten opzichte van die visbestanden,
- b) de belangen, het visserijpatroon en de vismethoden van de nieuwe leden of partijen enerzijds en de oude anderzijds,
- c) de bijdrage van respectievelijk nieuwe en oude leden of partijen aan de instandhouding en het beheer van de betrokken visbestanden, aan het verzamelen en het verstrekken van nauwkeurige gegevens, en aan het wetenschappelijk onderzoek met betrekking tot de visbestanden,
- d) de behoeften van de vissersgemeenschappen in het betrokken kustgebied die in hoofdzaak afhankelijk zijn van de visserij op de betrokken visbestanden,
- e) de behoeften van de kuststaten waarvan de economie buitengewoon afhankelijk is van de exploitatie van de levende rijkdommen van de zee, en
- f) de belangen van de ontwikkelingslanden in de subregio of regio, als de betrokken visbestanden ook voorkomen in de gebieden onder nationale jurisdictie van die staten.

Artikel 12

Doorzichtigheid van de werkzaamheden in het kader van subregionale en regionale organisaties en akkoorden voor visserijbeheer

1. De staten zorgen voor doorzichtigheid van het besluitvormingsproces en de andere werkzaamheden in het kader van subregionale en regionale organisaties en akkoorden voor visserijbeheer.

2. Vertegenwoordigers van andere intergouvernementele organisaties en vertegenwoordigers van niet-gouvernementele organisaties die zich bezighouden met de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden krijgen de gelegenheid om, naar gelang van het geval, als waarnemer of in een andere hoedanigheid, aan vergaderingen in het kader van de subregionale organisaties en akkoorden voor visserijbeheer deel te nemen overeenkomstig de voor de betrokken organisatie of het betrokken akkoord vastgestelde procedures. Deze procedures mogen op dit punt niet nodeeloos restrictief zijn. Deze intergouvernementele organisaties en niet-gouvernementele organisaties krijgen tijdig toegang tot de verslagen en rapporten in verband met de werkzaamheden in het kader van deze organisaties en akkoorden, een en ander onverminderd de procedurebepalingen inzake de toegang tot die stukken.

Artikel 13

Versterking van bestaande organisaties en akkoorden

De staten werken samen voor versterking van bestaande subregionale en regionale organisaties en akkoorden voor visserijbeheer om hun instandhoudings- en beheersmaatregelen voor de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden doeltreffender te kunnen vaststellen en uitvoeren.

Artikel 14

Verzamelen en verstrekken van gegevens en samenwerking bij wetenschappelijk onderzoek

1. De staten zorgen ervoor dat de vissersvaartuigen die hun vlag voeren hun de gegevens verstrekken die zij nodig hebben om de uit deze overeenkomst voortvloeiende verplichtingen na te komen. Daartoe nemen de staten overeenkomstig bijlage I de volgende maatregelen:

- a) zij verzamelen wetenschappelijke, technische en statistische gegevens over de visserij op de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden en wisselen die gegevens met elkaar uit,
- b) zij zorgen ervoor dat de gegevens gedetailleerd genoeg worden verzameld om doeltreffende evaluatie van de betrokken visbestanden te vergemakkelijken en dat ze tijdig genoeg worden verstrekt met het oog op de behoeften in het kader van de subregionale of regionale organisaties en akkoorden voor visserijbeheer, en
- c) zij nemen de nodige maatregelen om de juistheid van die gegevens te verifiëren.

2. De staten dienen, rechtstreeks of in het kader van subregionale of regionale organisaties en akkoorden voor visserijbeheer,

- a) tot overeenstemming te komen over de specifieke gegevens die voor de werkzaamheden in het kader van die organisaties en akkoorden moeten worden verstrekt en het formaat waarin dat moet gebeuren,

daarbij rekening houdende met de aard van de betrokken visbestanden en van de visserij daarop,

- b) analysetechnieken en methoden voor bestandsevaluatie te ontwikkelen en met de andere partijen te delen, teneinde de maatregelen voor de instandhouding en het beheer van de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden te verbeteren.

3. In overeenstemming met deel XIII van het zeerechtverdrag werken de staten, rechtstreeks of in het kader van bevoegde internationale organisaties, samen voor versterking van de mogelijkheden voor wetenschappelijk onderzoek op visserijgebied en voor bevordering van wetenschappelijk onderzoek met betrekking tot de instandhouding en het beheer van de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden dat wordt uitgevoerd in het algemeen belang. Daartoe bevorderen staten of bevoegde internationale organisaties die dergelijk onderzoek uitvoeren buiten de gebieden onder nationale jurisdictie actief dat de uitkomsten van dat onderzoek en de gegevens over de doelstellingen en methoden worden bekendgemaakt aan en verspreid in alle belanghebbende staten en vergemakkelijken zij, in de mate van het mogelijke, deelneming van wetenschapsmensen uit de belanghebbende staten aan dat onderzoek.

Artikel 15

Ingesloten of half-ingesloten zeeën

Bij toepassing van deze overeenkomst in een ingesloten of half-ingesloten zee houden de staten rekening met de natuurlijke kenmerken van die zee en handelen zij in overeenstemming met deel IX van het zeerechtverdrag en de andere relevante bepalingen daarvan.

Artikel 16

Gebieden van de volle zee die volledig omgeven zijn door een gebied onder de nationale jurisdictie van een enkele staat

1. De staten die op grensoverschrijdende en over grote afstanden trekkende visbestanden vissen in een gebied van de volle zee dat volledig omgeven is door een gebied onder de nationale jurisdictie van een enkele staat, en laatstbedoelde staat werken samen voor de vaststelling van instandhoudings- en beheersmaatregelen voor de betrokken visbestanden in de volle zee. Rekening houdende met de natuurlijke kenmerken van het gebied en in overeenstemming met artikel 7 geven de staten bijzondere aandacht aan compatibele instandhoudings- en beheersmaatregelen voor de betrokken visbestanden. Bij de vaststelling van de maatregelen voor de volle zee wordt rekening gehouden met de rechten, plichten en belangen van de kuststaat op grond van het zeerechtverdrag, met de beste beschikbare wetenschappelijke gegevens, en met de instandhoudings- en beheersmaatregelen die de kuststaat overeenkomstig artikel 61 van het zeerechtverdrag heeft aangenomen en toepast voor dezelfde visbestanden in het gebied onder zijn nationale jurisdictie. De staten komen ook maatregelen overeen inzake monitoring, controle, toezicht en rechtshandhaving om de instandhoudings- en beheersmaatregelen voor de volle zee te doen naleven.

2. Overeenkomstig artikel 8 handelen de staten te goeder trouw en stellen zij alles in het werk om onverwijld tot overeenstemming te komen over de bij de visserij in het in lid 1 bedoelde gebied toe te passen instandhoudings- en beheersmaatregelen. Als de betrokken vissende staten en de kuststaat niet binnen een redelijke termijn tot overeenstemming kunnen komen over die maatregelen, passen zij, rekening houdende met

lid 1, het bepaalde in artikel 7, leden 4, 5 en 6, inzake voorlopige regelingen of maatregelen toe. In afwachting van die voorlopige regelingen of maatregelen nemen de betrokken staten ten aanzien van de vaartuigen die hun vlag voeren maatregelen om ervoor te zorgen dat ze geen visserijactiviteiten uitvoeren die schadelijk zijn voor de betrokken visbestanden.

DEEL IV

STATEN DIE GEEN LID, NOCH PARTIJ ZIJN

Artikel 17

Staten die geen lid van een organisatie, noch partij bij een akkoord voor visserijbeheer zijn

1. Een staat die geen lid is van of geen partij is bij een organisatie of akkoord voor visserijbeheer in subregionaal of regionaal verband of die niet op andere wijze accepteert om de in het kader van een dergelijke organisatie of een dergelijk akkoord vastgestelde instandhoudings- en beheersmaatregelen toe te passen, is daarmee niet ontslagen van de plicht om, in overeenstemming met het zeerechtverdrag en deze overeenkomst, mee te werken bij de instandhouding en het beheer van de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden.

2. Een dergelijke staat geeft de vaartuigen die zijn vlag voeren geen toestemming om te vissen op grensoverschrijdende of over grote afstanden trekkende visbestanden waarvoor in het kader van een dergelijke organisatie of een dergelijk akkoord instandhoudings- en beheersmaatregelen zijn vastgesteld.

3. De staten die lid zijn van of partij zijn bij een organisatie of akkoord voor visserijbeheer in subregionaal of

regionaal verband vragen, individueel of samen, de in artikel 1, lid 3, bedoelde lichamen waarvan vissersvaartuigen in het betrokken gebied vissen om hun volledige medewerking in de vorm van toepassing van de in het kader van die organisatie of dat akkoord vastgestelde instandhoudings- en beheersmaatregelen, teneinde te bereiken dat die maatregelen de facto op zo ruim mogelijke schaal in het betrokken gebied worden toegepast. Bedoelde lichamen delen in de visserij in verhouding tot hun inzet voor de naleving van de instandhoudings- en beheersmaatregelen voor de betrokken visbestanden.

4. De staten die lid zijn van of partij zijn bij een dergelijke organisatie of een dergelijk akkoord wisselen gegevens uit over de visserijactiviteit van vissersvaartuigen die de vlag voeren van staten die geen lid van de organisatie, noch partij bij het akkoord zijn, maar toch op de betrokken visbestanden vissen. Om dergelijke vissersvaartuigen te weerhouden van activiteiten die de efficiency aantasten van de instandhoudings- en beheersmaatregelen die in het kader van de organisatie of het akkoord voor visserijbeheer in subregionaal of regionaal verband zijn vastgesteld, nemen zij maatregelen die in overeenstemming zijn met deze overeenkomst en met het internationale recht.

DEEL V

PLICHTEN VAN DE VLAGGENSTAAT

Artikel 18

Plichten van de vlaggenstaat

1. De staten waarvan de vaartuigen op de volle zee vissen, nemen de nodige maatregelen opdat de vaartuigen die hun vlag voeren de in het kader van subregionale of regionale organisaties en akkoorden vastgestelde instandhoudings- en beheersmaatregelen naleven en geen activiteiten uitvoeren die de efficiency van bedoelde maatregelen aantasten.

2. De staten geven alleen toestemming om vaartuigen die hun vlag voeren, te gebruiken voor de visserij op de volle zee, als zij daadwerkelijk in staat zijn om hun op grond van het zeerechtverdrag en van deze overeenkomst geldende verantwoordelijkheden met betrekking tot die vaartuigen na te komen.

3. De staten nemen met betrekking tot de vaartuigen die hun vlag voeren onder andere de volgende maatregelen:

- a) zij controleren vaartuigen die op de volle zee vissen via vergunningen overeenkomstig de toepasselijke in subregionaal, regionaal of mondiaal verband vastgestelde procedures,
- b) zij stellen reglementen vast
 - i) waarin voor de vergunning zodanige voorwaarden worden bepaald dat zij hun verplichtingen in subregionaal, regionaal of mondiaal verband kunnen nakomen,
 - ii) waarin het vissen op de volle zee met vaartuigen zonder deugdelijke vergunning of op een wijze die niet in overeenstemming is met de voorwaarden voor de vergunning, wordt verboden,

- iii) waarin wordt bepaald dat de vergunning steeds aan boord dient te zijn van de vaartuigen die op de volle zee vissen en op verzoek voor inspectie moet worden getoond aan een naar behoren gemachtigde persoon, en
- iv) om ervoor te zorgen dat de vaartuigen die hun vlag voeren niet zonder toestemming vissen in gebieden onder nationale jurisdictie van andere staten,
- c) zij stellen een nationaal register op van vissersvaartuigen die op de volle zee mogen vissen en bepalen dat rechtstreeks belanghebbende staten op verzoek toegang hebben tot de informatie in dat register, rekening houdende met de nationale wetgeving van de vlaggenstaat over het verstrekken van die informatie,
- d) zij stellen, met het oog op identificatie, voorschriften inzake de kentekens van vissersvaartuigen en vistuig vast die in overeenstemming zijn met uniforme en internationaal erkende systemen, zoals de „Standard Specifications for the Marking and Identification of Fishing Vessels” van de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties,
- e) zij stellen voorschriften vast inzake registratie en tijdige melding van de positie van de vissersvaartuigen, de vangst van doelsoorten en niet-doelsoorten, de visserij-inspanning en andere relevante gegevens over de visserij, een en ander in overeenstemming met subregionale, regionale of mondiale normen voor het verzamelen van dergelijke gegevens,
- f) zij stellen voorschriften vast voor de controle op de vangst van doelsoorten en niet-doelsoorten, via maatregelen zoals waarnemersprogramma's, inspectieregelingen, losbewijzen, toezicht op overlading, monitoring van de aanvoer, en statistieken over de markt,
- g) zij zorgen voor monitoring, controle en toezicht op de vaartuigen die hun vlag voeren, op hun visserijactivi-

teit en op de daarmee verband houdende activiteiten, onder andere via

- i) de toepassing van nationale inspectieregelingen en van subregionale en regionale samenwerkingsvormen voor rechtshandhaving op grond van de artikelen 21 en 22, met onder andere bepalingen dat die vaartuigen naar behoren gemachtigde inspecteurs van andere staten aan boord laten,
 - ii) de toepassing van nationale waarnemersprogramma's en subregionale of regionale waarnemersprogramma's waaraan de vlaggenstaat deelneemt, met onder andere bepalingen dat die vaartuigen waarnemers van andere staten aan boord laten om de in het kader van de programma's overeengekomen taken uit te voeren, en
 - iii) de ontwikkeling en toepassing van systemen voor monitoring van vaartuigen, waaronder, zo nodig, satellietvolgsystemen, in het kader van nationale programma's en in subregionaal, regionaal of mondiaal verband tussen de betrokken staten overeengekomen programma's,
 - h) zij stellen voorschriften vast voor het overladen op volle zee, teneinde ervoor te zorgen dat de efficiency van de instandhoudings- en beheersmaatregelen niet wordt aangetast, en
 - i) zij stellen visserijvoorschriften vast teneinde ervoor te zorgen dat in subregionaal, regionaal of mondiaal verband vastgestelde maatregelen, waaronder die om de vangst van niet-doelsoorten zoveel mogelijk te beperken, worden nageleefd.
4. Wanneer een in subregionaal, regionaal of mondiaal verband overeengekomen regeling voor monitoring, controle en toezicht geldt, stellen de staten voor de vaartuigen die hun vlag voeren maatregelen vast die compatibel zijn met die regeling.

DEEL VI

NALEVING VAN DE BEPALINGEN EN RECHTSHANDHAVING

Artikel 19

Naleving van de bepalingen en rechtshandhaving door de vlaggenstaat

1. De staten zorgen ervoor dat de vaartuigen die hun vlag voeren de in subregionaal of regionaal verband vastgestelde maatregelen voor de instandhouding en het beheer van de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden naleven. Daartoe nemen de staten de volgende maatregelen:

- a) zij zorgen voor rechtshandhaving, ongeacht de plaats van de overtreding,
- b) zij zorgen voor een onmiddellijk en grondig onderzoek, dat fysieke inspectie van de betrokken vaartuigen kan omvatten, van beweerde overtredingen van in subregionaal of regionaal verband vastgestelde

instandhoudings- en beheersmaatregelen en rapporteren de staat die de beweerde overtreding meldt en de instanties van de betrokken organisatie of het betrokken akkoord in subregionaal of regionaal verband onverwijld over de voortgang en de resultaten van het onderzoek,

- c) zij verplichten alle vissersvaartuigen die hun vlag voeren om de onderzoeksautoriteiten gegevens te verstrekken over de positie van het vaartuig, de vangsten, het vistuig, de visserij en de daarmee verband houdende activiteiten in het gebied waar er een overtreding zou zijn geweest,
- d) zij geven, wanneer zij ervan overtuigd zijn dat voldoende bewijsmateriaal beschikbaar is met betrekking tot een beweerde overtreding, de zaak door aan hun autoriteiten teneinde onverwijld te komen tot een gerechtelijke actie overeenkomstig hun wetten en leggen, zo nodig, het vaartuig aan de ketting, en

e) zij zorgen ervoor dat, wanneer overeenkomstig hun wetten is vastgesteld dat een vaartuig betrokken is geweest bij een ernstige overtreding van deze maatregelen, het betrokken vaartuig de visserij op de volle zee niet hervat voordat alle door de vlaggenstaat voor die overtreding opgelegde sancties zijn uitgevoerd.

2. Alle onderzoeken en gerechtelijke acties moeten snel worden uitgevoerd. Sancties voor overtredingen moeten voldoende streng zijn om ervoor te zorgen dat de maatregelen worden nageleefd en om de betrokkenen te weerhouden van overtredingen, waar dan ook, en moeten voorts meebrengen dat de overtreders de winst uit hun onwettige activiteiten wordt ontnomen. De maatregelen ten aanzien van kapiteins en andere officieren van vissersvaartuigen dienen bepalingen te omvatten op grond waarvan onder andere vergunningen om op die vaartuigen in die functies te werken, kunnen worden geweigerd, ingetrokken of geschorst.

Artikel 20

Internationale samenwerking bij rechtshandhaving

1. De staten werken rechtstreeks of in het kader van subregionale of regionale organisaties en akkoorden voor visserijbeheer samen om ervoor te zorgen dat in dat kader vastgestelde instandhoudings- en beheersmaatregelen voor de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden worden nageleefd en in rechte worden gehandhaafd.

2. De vlaggenstaten die een onderzoek uitvoeren met betrekking tot een beweerde overtreding van instandhoudings- en beheersmaatregelen voor grensoverschrijdende en over grote afstanden trekkende visbestanden mogen assistentie vragen van andere staten waarvan de medewerking dienstig kan zijn voor dat onderzoek. De staten streven ernaar om aan redelijke verzoeken van de vlaggenstaten in verband met dergelijke onderzoeken te voldoen.

3. Zo'n onderzoek mag door de vlaggenstaten rechtstreeks, in samenwerking met andere belanghebbende staten of in het kader van de betrokken organisatie of het betrokken akkoord voor visserijbeheer in subregionaal of regionaal verband, worden uitgevoerd. Aan alle staten die belang hebben bij of nadeel ondervinden van een beweerde overtreding wordt informatie verstrekt over de voortgang en het resultaat van het onderzoek.

4. De staten assisteren elkaar voor het identificeren van de vaartuigen waarvan activiteiten zijn gemeld die de efficiency aantasten van instandhoudings- en beheersmaatregelen die in subregionaal, regionaal of mondiaal verband zijn vastgesteld.

5. De staten treffen, voorzover volgens nationale wet- of regelgeving toegestaan, regelingen om bewijsmateriaal met betrekking tot beweerde overtredingen van instandhoudings- en beheersmaatregelen beschikbaar te stellen aan de vervolgende autoriteiten van andere staten.

6. Wanneer er acceptabele redenen zijn om aan te nemen dat een vaartuig dat zich op de volle zee bevindt,

zonder toestemming in een gebied onder jurisdictie van een kuststaat heeft gevist, wordt, op verzoek van de betrokken kuststaat, zulks door de vlaggenstaat van dat vaartuig onmiddellijk grondig onderzocht. De vlaggenstaat werkt in dergelijke gevallen met de kuststaat samen om te komen tot adequate rechtshandavingsmaatregelen en kan de betrokken autoriteiten van de kuststaat toestaan het vaartuig op de volle zee aan te houden en te inspecteren. Het bepaalde in dit lid laat onverlet het bepaalde in artikel 111 van het zeerechtverdrag.

7. De staten die lid zijn van of partij zijn bij een organisatie of een akkoord voor visserijbeheer in subregionaal of regionaal verband mogen, overeenkomstig het internationale recht, waaronder de daartoe in subregionaal of regionaal verband vastgestelde procedures, totdat de vlaggenstaat passende maatregelen treft, maatregelen nemen om vaartuigen waarvan de activiteiten de efficiency van de in het kader van die organisatie of dat akkoord vastgestelde instandhoudings- en beheersmaatregelen aantasten of op enige andere wijze een overtreding daarvan inhouden, ervan te weerhouden om in de volle zee in de subregio of regio te vissen.

Artikel 21

Subregionale en regionale samenwerking bij rechtshandhaving

1. De staten die partij zijn bij deze overeenkomst en tevens lid zijn van of partij zijn bij een organisatie of een akkoord voor visserijbeheer in subregionaal verband mogen in alle gebieden van de volle zee die daaronder vallen hun naar behoren gemachtigde inspecteurs, overeenkomstig lid 2, vissersvaartuigen die de vlag voeren van een andere staat die partij is bij deze overeenkomst laten aanhouden en laten inspecteren, ongeacht of zo'n staat ook lid is van de betrokken organisatie of partij is bij het betrokken akkoord, teneinde ervoor te zorgen dat de in het kader van die organisatie of dat akkoord vastgestelde instandhoudings- en beheersmaatregelen voor de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden worden nageleefd.

2. De staten stellen in het kader van de subregionale of regionale organisaties en akkoorden voor visserijbeheer procedures vast voor het aanhouden en de inspectie op grond van lid 1, alsmede voor de toepassing van de andere bepalingen van dit artikel. Deze procedures dienen in overeenstemming te zijn met dit artikel en de basisprocedures van artikel 22 en mogen geen discriminatie inhouden ten opzichte van niet-leden van de organisatie of niet-partijen bij het akkoord voor het visserijbeheer. De aanhouding en de inspectie, alsmede eventuele volgende rechtshandavingsmaatregelen worden uitgevoerd volgens die procedures. De staten geven passende bekendheid aan de krachtens het bepaalde in dit lid vastgestelde procedures.

3. Als het niet mogelijk is om binnen twee jaar na aanvaarding van deze overeenkomst bedoelde procedures in het kader van een organisatie of een akkoord vast te stellen, gelden voor de aanhouding en de inspectie op

grond van lid 1, alsmede voor eventuele volgende rechtshandhavingsmaatregelen, in afwachting van de vaststelling van dergelijke procedures, de bepalingen van dit artikel en de in artikel 22 vastgestelde basisprocedures.

4. De inspecterende staten stellen, voordat ze acties ondernemen op grond van dit artikel, alle staten waarvan vaartuigen op de volle zee in de betrokken subregio of regio vissen, rechtstreeks of in het kader van de betrokken organisatie of het betrokken akkoord voor visserijbeheer in subregionaal of regionaal verband op de hoogte van het identificatiedocument dat zij aan hun naar behoren gemachtigde inspecteurs verstrekken. De vaartuigen die worden gebruikt voor de aanhouding en de inspectie moeten voorzien zijn van duidelijke kentekens en herkend kunnen worden als vaartuigen in overheidsdienst. Bij toetreding tot deze overeenkomst wijzen de staten een adequate autoriteit aan voor melding van kennisgevingen op grond van dit artikel en geven zij daaraan passende bekendheid in het kader van de betrokken subregionale of regionale organisaties of akkoorden voor visserijbeheer.

5. Wanneer er, na de aanhouding en de inspectie, gegronde redenen zijn om aan te nemen dat een vaartuig in strijd heeft gehandeld met de in lid 1 bedoelde instandhoudings- en beheersmaatregelen, dient de inspecterende staat, zo nodig, het bewijsmateriaal veilig te stellen en de vlaggenstaat onverwijld in kennis te stellen van de beweerde overtreding.

6. Na ontvangst van een kennisgeving als bedoeld in lid 5 reageert de vlaggenstaat binnen drie dagen of binnen de reactietermijn die is bepaald in de overeenkomstig lid 2 vastgestelde procedures en

- a) komt hij, onverwijld, zijn verplichtingen op grond van artikel 19 na om een onderzoek uit te voeren en, als de bewijzen daar aanleiding toe geven, rechtshandhavingsmaatregelen ten aanzien van het vaartuig te nemen, in welk geval hij de inspecterende staat onverwijld in kennis stelt van de resultaten van het onderzoek en van de rechtshandhavingsmaatregelen die zijn genomen, of
- b) geeft hij de inspecterende staat toestemming om een onderzoek uit te voeren.

7. Wanneer de vlaggenstaat de inspecterende staat toestemming geeft om onderzoek uit te voeren met betrekking tot een beweerde overtreding, deelt de inspecterende staat de resultaten van dat onderzoek onverwijld aan de vlaggenstaat mee. De vlaggenstaat komt, als de bewijzen daar aanleiding toe geven, zijn verplichtingen na om rechtshandhavingsmaatregelen ten aanzien van het vaartuig te nemen. De vlaggenstaat mag echter ook de inspecterende staat toestemming geven om ten aanzien van het vaartuig de rechtshandhavingsmaatregelen te treffen die de vlaggenstaat mag aangeven in overeenstemming met zijn rechten en verplichtingen op grond van deze overeenkomst.

8. Wanneer er, na aanhouding en inspectie, gegronde redenen zijn om aan te nemen dat een vaartuig een ernstige overtreding heeft begaan en de vlaggenstaat niet

heeft gereageerd of niet de op grond van lid 6 of lid 7 voorgeschreven maatregelen heeft genomen, mogen de inspecteurs aan boord blijven en het bewijsmateriaal veilig stellen en de kapitein om assistentie vragen voor verder onderzoek, wat, zo nodig, ook kan inhouden dat het vaartuig onverwijld naar de dichtstbijgelegen geschikte haven of een andere in de overeenkomstig lid 2 vastgestelde procedures bepaalde haven wordt gebracht. De inspecterende staat stelt de vlaggenstaat onmiddellijk in kennis van de haven waarnaar het vaartuig zich dient te begeven. De inspecterende staat en de vlaggenstaat en, zo nodig, de havenstaat nemen alle nodige maatregelen voor het welzijn van de leden van de bemanning, ongeacht hun nationaliteit.

9. De inspecterende staat informeert de vlaggenstaat en de betrokken organisatie of de partijen bij het betrokken akkoord over de uitkomsten van eventueel verder onderzoek.

10. De inspecterende staat geeft zijn inspecteurs opdracht om zich te houden aan algemeen aanvaarde internationale regels, procedures en praktijken voor de veiligheid van vaartuig en bemanning, om het vissen zo min mogelijk te verstoren en om, voorzover mogelijk, maatregelen die de kwaliteit van de vangst aan boord aantasten, te vermijden. De inspecterende staat zorgt ervoor dat de aanhouding en de inspectie van vissersvaartuigen niet worden uitgevoerd op een wijze die als lastigvallen wordt ervaren.

11. In dit artikel wordt onder ernstige overtreding verstaan:

- a) het vissen zonder een geldige door de vlaggenstaat overeenkomstig artikel 18, lid 3, onder a), afgegeven vergunning,
- b) nalatigheid wat betreft nauwkeurige registratie van de vangsten en de daarmee verband houdende gegevens zoals voorgeschreven is in het kader van de betrokken organisatie of het betrokken akkoord voor visserijbeheer in subregionaal of regionaal verband, of een aanzienlijk te lage registratie van de vangst in strijd met de vangstregistratiebepalingen in het kader van zo'n organisatie of zo'n akkoord,
- c) het vissen in een gesloten gebied, tijdens een gesloten seizoen of zonder een quotum, of nadat het quotum is bereikt dat in het kader van de betrokken organisatie of het betrokken akkoord voor visserijbeheer in subregionaal of regionaal verband is vastgesteld,
- d) gerichte visserij op een visbestand waarvoor een moratorium op de visserij of een visserijverbod is vastgesteld,
- e) het gebruik van verboden vistuig,
- f) het vervalsen of aan het zicht onttrekken van kentekens, identificatietekens of registratieletters en -nummers van het vissersvaartuig,
- g) het verbergen, het beschadigen of het laten verdwijnen van bewijsmateriaal met betrekking tot een onderzoek,
- h) meerdere overtredingen die samen neerkomen op ernstige veronachtzaming van de instandhoudings- en beheersmaatregelen, en

- i) andere overtredingen die als zodanig zijn aangeduid in de procedures die zijn vastgesteld in het kader van de betrokken subregionale of regionale organisaties en akkoorden voor visserijbeheer.

12. Ongeacht de overige bepalingen van dit artikel mag de vlaggenstaat op elk ogenblik maatregelen nemen om met betrekking tot een beweerd overtreding zijn verplichtingen op grond van artikel 19 na te komen. Wanneer het vaartuig zich onder het gezag van de inspecterende staat bevindt, wordt, op verzoek van de vlaggenstaat, dat vaartuig door de inspecterende staat vrijgegeven aan de vlaggenstaat met gelijktijdige verstrekking van volledige informatie over de stand en de uitkomsten van het uitgevoerde onderzoek.

13. Dit artikel laat onverlet het recht van de vlaggenstaat om maatregelen te nemen overeenkomstig zijn wetten, inclusief vervolging met het oog op sancties.

14. Dit artikel is mutatis mutandis van toepassing op aanhouding en inspectie door een staat die partij is bij deze overeenkomst en die tevens lid is van of partij is bij een organisatie of een akkoord voor visserijbeheer in subregionaal of regionaal verband en die gegronde redenen heeft om aan te nemen dat een vissersvaartuig dat de vlag voert van een andere staat die partij is bij deze overeenkomst in het gebied van de volle zee dat onder deze organisatie of dat akkoord valt in strijd heeft gehandeld met in lid 1 bedoelde instandhoudings- en beheersmaatregelen, wanneer dat vaartuig vervolgens tijdens dezelfde visreis een gebied onder de nationale jurisdictie van de inspecterende staat is binnengevaren.

15. Wanneer in het kader van een organisatie of een akkoord voor visserijbeheer in subregionaal of regionaal verband een andere structuur is opgezet die namens de leden of partijen effectief uitvoering geeft aan hun op grond van deze overeenkomst geldende verplichting om te zorgen voor naleving van de in het kader van de betrokken organisatie of het betrokken akkoord voor visserijbeheer vastgestelde instandhoudings- en beheersmaatregelen, kunnen leden van zo'n organisatie of partijen bij zo'n akkoord overeenkomen om, wat betreft de instandhoudings- en beheersmaatregelen die zij hebben vastgesteld voor het relevante gebied van de volle zee, het bepaalde in lid 1 slechts ten opzichte van elkaar toe te passen.

16. Het optreden van andere staten dan de vlaggenstaat ten opzichte van vaartuigen die in strijd hebben gehandeld met de in het kader van subregionale of regionale organisaties en akkoorden voor visserijbeheer vastgestelde instandhoudings- en beheersmaatregelen, dient evenredig te zijn met de ernst van de overtreding.

17. Wanneer er acceptabele redenen zijn om aan te nemen dat een vissersvaartuig op de volle zee stateloos is, mag een staat dat vaartuig aanhouden en het inspecteren. Als de bewijzen daar aanleiding toe geven, mag die staat overeenkomstig het internationale recht passende maatregelen nemen.

18. De staten zijn aansprakelijk voor schade of verliezen als gevolg van optreden op grond van dit artikel, wanneer dat optreden onwettig is of verder gaat dan,

gezien de beschikbare informatie, redelijkerwijs nodig is voor toepassing van de bepalingen van dit artikel.

Artikel 22

Basisprocedures voor aanhouding en inspectie op grond van artikel 21

1. De inspecterende staat zorgt ervoor dat zijn naar behoren gemachtigde inspecteurs

- a) de kapitein van het vaartuig hun identificatiedocument laten zien, alsmede een exemplaar van de tekst van de betrokken instandhoudings- en beheersmaatregelen of van de op grond van deze maatregelen voor het betrokken gebied van de volle zee geldende regels of reglementen,
- b) de vlaggenstaat op het ogenblik van de aanhouding en inspectie een kennisgeving zenden,
- c) tijdens de aanhouding en inspectie de kapitein niet beletten contact te hebben met de autoriteiten van de vlaggenstaat,
- d) de kapitein en de autoriteiten van de vlaggenstaat een kopie van het rapport over de aanhouding en inspectie verstrekken en daarin alle bezwaren of verklaringen noteren die de kapitein wenst te maken,
- e) het vaartuig na afronding van de inspectie onverwijd verlaten, als zij geen bewijzen van ernstige overtredingen vinden,
- f) het gebruik van geweld vermijden, tenzij wanneer en in de mate waarin dat nodig is voor de veiligheid van de inspecteurs en wanneer deze worden gehinderd bij de uitoefening van hun taak. De mate van geweld dient niet groter te zijn dan redelijkerwijs nodig is in de gegeven situatie.

2. De naar behoren gemachtigde inspecteurs van een inspecterende staat hebben de bevoegdheid om het vaartuig, de vergunning, het vstuig, de installaties, de administratie, de apparatuur, de vis en visserijproducten te inspecteren, alsmede alle documenten die relevant zijn om na te gaan of de betrokken instandhoudings- en beheersmaatregelen zijn nageleefd.

3. De vlaggenstaat zorgt ervoor dat de kapiteins van de vaartuigen

- a) snel en veilig aan boord gaan van de inspecteurs accepteren en vergemakkelijken,
- b) meewerken aan en assistentie verlenen voor inspectie van het vaartuig volgens deze procedures,
- c) de inspecteurs niet tegenwerken, intimideren of hinderen bij de uitoefening van hun taak,
- d) tijdens de aanhouding en inspectie de inspecteurs niet beletten contact te hebben met de autoriteiten van de vlaggenstaat,
- e) de inspecteurs redelijke faciliteiten verschaffen, waaronder, zo nodig, voedsel en een verblijfsruimte, en
- f) het van boord gaan van de inspecteurs vergemakkelijken.

4. Voor het geval de kapitein van een vaartuig aanhouding en inspectie overeenkomstig dit artikel en artikel 21 weigert, geeft de vlaggenstaat, behalve in omstandigheden waarin het volgens algemeen aanvaarde internationale regels, procedures en praktijken voor de veiligheid op zee nodig is de aanhouding en inspectie uit te stellen, de kapitein van het vaartuig bevel om onmiddellijk aanhouding en inspectie te accepteren en schorst die staat, als de kapitein dat bevel niet opvolgt, de visvergunning van het betrokken vaartuig en geeft hij dat vaartuig het bevel onmiddellijk naar de haven terug te keren. Wanneer de in dit lid bedoelde omstandigheden zich voordoen, deelt de vlaggenstaat de inspecterende staat mee welke maatregelen hij genomen heeft.

Artikel 23

Maatregelen van een havenstaat

1. Een havenstaat heeft het recht en de plicht om, overeenkomstig het internationale recht, maatregelen te

nemen om de efficiency te bevorderen van instandhoudings- en beheersmaatregelen die in subregionaal, regionaal of mondiaal verband zijn vastgesteld. Daarbij maakt de havenstaat noch naar de vorm, noch in feite onderscheid ten aanzien van de vaartuigen van welke staat ook.

2. Een havenstaat mag onder andere documenten, vistuig en vangst aan boord van vissersvaartuigen inspecteren, wanneer die vaartuigen zich vrijwillig in zijn havens of bij offshore terminals bevinden.

3. De staten mogen reglementen vaststellen op grond waarvan de bevoegde nationale autoriteiten aanvoer en overlading mogen verbieden, wanneer vaststaat dat de vangst is behaald op een wijze die de efficiency aantast van instandhoudings- en beheersmaatregelen voor de volle zee die in subregionaal, regionaal of mondiaal verband zijn vastgesteld.

4. Dit artikel laat onverlet de overeenkomstig het internationale recht geldende soevereiniteit van de staten over de havens op hun grondgebied.

DEEL VII

BIJZONDERE OMSTANDIGHEDEN VAN ONTWIKKELINGSLANDEN

Artikel 24

Erkenning van de bijzondere omstandigheden van ontwikkelingslanden

1. De staten houden ten volle rekening met de bijzondere omstandigheden van de ontwikkelingslanden wat betreft de instandhouding en het beheer van de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden en de ontwikkeling van de visserij op die bestanden. Daartoe verlenen de staten bijstand aan de ontwikkelingslanden hetzij rechtstreeks, hetzij via het Ontwikkelingsprogramma van de Verenigde Naties (UNDP), de Voedsel -en Landbouworganisatie (FAO) van de Verenigde Naties en andere speciale bureaus, de Mondiale Milieufaciliteit (GEF), de Commissie Duurzame Ontwikkeling, en andere internationale en regionale organisaties en lichamen.

2. Bij het nakomen van hun plicht tot samenwerking voor het vaststellen van instandhoudings- en beheersmaatregelen voor de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden houden de staten rekening met de bijzondere omstandigheden van ontwikkelingslanden, en met name met

- a) de kwetsbaarheid van de ontwikkelingslanden die afhankelijk zijn van de exploitatie van de levende rijkdommen van de zee, ook voor de voedselvoorziening van hun bevolking of een gedeelte daarvan,
- b) de noodzaak om negatieve effecten te voorkomen voor de visserij door zelfvoorzieningsvissers, kleinschalige en ambachtelijke vissers, vrouwen in de visserijsector

en de inheemse bevolking in de ontwikkelingslanden, en om al deze betrokkenen in die landen toegang tot de visserij te waarborgen, een en ander met name voor kleine eilanden die ontwikkelingslanden zijn, en

- c) de noodzaak om ervoor te zorgen dat deze maatregelen er niet toe leiden dat, direct of indirect, de lasten van de instandhoudingsmaatregelen onevenredig voor rekening komen van de ontwikkelingslanden.

Artikel 25

Vormen van samenwerking met ontwikkelingslanden

1. De staten werken rechtstreeks of in het kader van subregionale, regionale of mondiale organisaties samen om

- a) de mogelijkheden van de ontwikkelingslanden, en met name de minst ontwikkelde en de ontwikkelingslanden die kleine eilanden zijn, op het gebied van de instandhouding en het beheer van de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden te vergroten en hun eigen visserij op die bestanden te ontwikkelen,
- b) ontwikkelingslanden, en met name de minst ontwikkelde en de ontwikkelingslanden die kleine eilanden zijn, in staat te stellen deel te nemen aan de visserij op de betrokken bestanden op de volle zee, ook door hun de toegang tot die bestanden te vergemakkelijken, evenwel onder voorbehoud van het bepaalde in de artikelen 5 en 11, en

c) de deelneming van ontwikkelingslanden aan subregionale en regionale organisaties en akkoorden voor visserijbeheer te vergemakkelijken.

2. Samenwerking met de ontwikkelingslanden voor de in dit artikel aangegeven doelstellingen omvat financiële bijstand, bijstand voor betere opleidingen, technische bijstand, overdracht van technologie, met inbegrip van joint ventures, en adviezen.

3. De bijstand wordt onder andere specifiek gericht op

- a) verbetering van de instandhouding en het beheer van de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden via het verzamelen, rapporteren, verifiëren, uitwisselen en analyseren van gegevens over de visserij en daarmee verband houdende gegevens,
- b) evaluatie van de visbestanden en wetenschappelijk onderzoek, en
- c) monitoring, controle, toezicht en rechtshandhaving, met inbegrip van opleiding en van vergroting van de eigen plaatselijke mogelijkheden, opstellen en onder-

steuning van nationale en regionale waarnemersprogramma's, en toegang tot technologie en apparatuur.

Artikel 26

Speciale bijstand voor de uitvoering van deze overeenkomst

1. De staten werken samen voor de oprichting van speciale fondsen om de ontwikkelingslanden bijstand te verlenen bij de uitvoering van deze overeenkomst en ook voor de kosten van procedures voor de beslechting van geschillen waarbij zij partij zijn.

2. De staten en de internationale organisaties helpen de ontwikkelingslanden bij de totstandbrenging van nieuwe of de versterking van bestaande subregionale of regionale organisaties of akkoorden voor de instandhouding en het beheer van de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden.

DEEL VIII

VREEDZAME REGELING VAN GESCHILLEN

Artikel 27

Verplichting geschillen langs vreedzame weg te regelen

De staten zijn verplicht hun geschillen te beslechten via onderhandelingen, feitenonderzoek, bemiddeling, conciliatie, arbitrage, een rechterlijke beslissing, een beroep op regionale organen of akkoorden, of andere vreedzame middelen naar hun eigen keuze.

Artikel 28

Voorkomen van geschillen

De staten werken samen om geschillen te voorkomen. Daartoe komen de staten in het kader van de organisaties en akkoorden voor visserijbeheer in subregionaal of regionaal verband efficiënte en snelle besluitvormingsprocedures overeen en worden bestaande besluitvormingsprocedures zo nodig verbeterd.

Artikel 29

Technische geschillen

Bij geschillen over aangelegenheden van technische aard kunnen de staten het geschil voorleggen aan een door hen ad hoc uit deskundigen samengesteld scheidsgerecht. Dit scheidsgerecht spreekt met de betrokken staten en tracht het geschil snel op te lossen zonder bindende procedures voor geschillenbeslechting te volgen.

Artikel 30

Procedures voor geschillenbeslechting

1. De in deel XV van het zeerechtverdrag vastgestelde bepalingen voor geschillenbeslechting zijn mutatis mutandis van toepassing op geschillen over de interpretatie of de toepassing van deze overeenkomst tussen de staten die daarbij partij zijn, ongeacht of die staten ook partij zijn bij het zeerechtverdrag.

2. De in deel XV van het zeerechtverdrag vastgestelde bepalingen voor geschillenbeslechting zijn mutatis mutandis van toepassing op geschillen tussen de staten die partij zijn bij deze overeenkomst welke betrekking hebben op de interpretatie of de toepassing van een visserijovereenkomst in subregionaal, regionaal of mondiaal verband over grensoverschrijdende of over grote afstanden trekkende visbestanden waarbij zij partij zijn, inclusief geschillen over de instandhouding en het beheer van dergelijke visbestanden, ongeacht of die staten ook partij zijn bij het zeerechtverdrag.

3. De procedure voor geschillenbeslechting die een staat die partij is bij deze overeenkomst en bij het zeerechtverdrag overeenkomstig artikel 287 van dat verdrag heeft aanvaard, is van toepassing voor de beslechting van geschillen krachtens het bepaalde in dit deel, tenzij de betrokken staat bij de ondertekening of bekrachtiging van of de toetreding tot deze overeenkomst of op enig tijdstip daarna overeenkomstig genoemd artikel 287 een andere procedure heeft aanvaard.

4. Een staat die partij is bij deze overeenkomst, maar die geen partij is bij het zeerechtverdrag, is vrij om bij de ondertekening of bekrachtiging van of de toetreding tot deze overeenkomst of op enig tijdstip daarna door middel

van een schriftelijke verklaring voor de beslechting van de in dit deel bedoelde geschillen een of meer van de in artikel 287, lid 1, van het zeerechtverdrag genoemde wijzen van regeling van geschillen te kiezen. Artikel 287 is van toepassing voor bedoelde verklaring en voor elk geschil waarbij een dergelijke staat partij is, maar dat niet onder een van kracht zijnde verklaring valt. Met het oog op conciliatie en arbitrage overeenkomstig de bijlage V, VII en VIII bij het zeerechtverdrag heeft een dergelijke staat het recht om voor de beslechting van geschillen krachtens het bepaalde in dit deel conciliatoren, scheidsmannen en deskundigen aan te wijzen voor opneming in de lijsten waarvan sprake in bijlage V, artikel 2, bijlage VII, artikel 2, en bijlage VIII, artikel 2, van laatstgenoemd verdrag.

5. Een hof of scheidsgerecht waaraan krachtens het bepaalde in dit deel een geschil is voorgelegd, past de betrokken bepalingen van het zeerechtverdrag, van deze overeenkomst, van relevante visserijovereenkomsten in subregionaal, regionaal of mondiaal verband, en de algemeen aanvaarde regels voor de instandhouding en het beheer van de levende rijkdommen van de zee, alsmede de andere regels van internationaal recht die niet in strijd zijn met het zeerechtverdrag toe in het perspectief van de instandhouding van de betrokken grensoverschrijdende en over grote afstanden trekkende visbestanden.

Artikel 31

Voorlopige maatregelen

1. In afwachting van de beslechting van een geschil overeenkomstig het bepaalde in dit deel stellen de

partijen bij het geschil alles in het werk om tot voorlopige praktische regelingen te komen.

2. Onverminderd artikel 290 van het zeerechtverdrag mag een hof of scheidsgerecht waaraan het geschil krachtens het bepaalde in dit deel is voorgelegd alle voorlopige maatregelen voorschrijven die het onder de omstandigheden passend acht om de onderscheiden rechten van de partijen bij het geschil in stand te houden of schade aan de betrokken visbestanden te voorkomen, en die het passend oordeelt in de omstandigheden als bedoeld in artikel 7, lid 5, en artikel 16, lid 2.

3. Een staat die partij is bij deze overeenkomst, maar geen partij is bij het zeerechtverdrag mag verklaren dat, ongeacht artikel 290, lid 5, van het zeerechtverdrag, het Internationale Hof voor het Recht van de Zee niet het recht heeft om zonder instemming van die staat voorlopige maatregelen voor te schrijven, te wijzigen of te herroepen.

Artikel 32

Beperkingen inzake de toepasselijkheid van de geschillenbeslechtsprocedures

Artikel 297, lid 3, van het zeerechtverdrag is ook van toepassing voor deze overeenkomst.

DEEL IX

STATEN DIE GEEN PARTIJ ZIJN BIJ DEZE OVEREENKOMST

Artikel 33

Staten die geen partij zijn bij deze overeenkomst

1. De staten die partij zijn bij deze overeenkomst moedigen de staten die daarbij geen partij zijn aan om partij te worden en om wetten en reglementen vast te stellen die in overeenstemming zijn met de bepalingen ervan.

2. De staten die partij zijn, nemen maatregelen in overeenstemming met deze overeenkomst en met het internationale recht om vaartuigen die de vlag voeren van staten die geen partij zijn te weerhouden van activiteiten die een doeltreffende uitvoering van deze overeenkomst ondermijnen.

DEEL X

GOEDE TROUW EN MISBRUIK VAN RECHT

Artikel 34

Goede trouw en misbruik van recht

De staten die partij zijn, komen de verplichtingen die zij bij deze overeenkomst op zich hebben genomen te goeder trouw na en oefenen de rechten die in deze overeenkomst worden erkend, uit op een wijze die geen misbruik van recht vormt.

DEEL XI

VERANTWOORDELIJKHEID EN AANSPRAKELIJKHEID

*Artikel 35***Verantwoordelijkheid en aansprakelijkheid**

De staten die partij zijn bij deze overeenkomst, zijn overeenkomstig het internationale recht aansprakelijk voor aan hen te wijten schade of verliezen in verband met deze overeenkomst.

DEEL XII

HERZIENINGSCONFERENTIE

*Artikel 36***Herzieningsconferentie**

1. Vier jaar na de datum van inwerkingtreding van deze overeenkomst roept de secretaris-generaal van de Verenigde Naties een conferentie bijeen om de efficiency van deze overeenkomst op het punt van de instandhouding en het beheer van de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden te evalueren. De secretaris-generaal zendt voor deze conferentie een uitnodiging aan alle staten die partij zijn en aan alle staten en lichamen die partij mogen worden bij deze overeenkomst, alsmede aan de intergouvernementele en niet-gouvernementele organisaties die als waarnemer aan de werkzaamheden in het kader van de overeenkomst mogen deelnemen.

2. De conferentie onderzoekt en evalueert of de bepalingen van deze overeenkomst adequaat zijn en geeft, zo nodig, mogelijkheden aan om de bepalingen en de uitvoeringsmethoden aan te scherpen teneinde eventuele nog voortdurende problemen op het vlak van de instandhouding en het beheer van de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden beter aan te pakken.

DEEL XIII

SLOTBEPALINGEN

*Artikel 37***Ondertekening**

Deze overeenkomst staat open voor ondertekening door alle staten en door de andere in artikel 1, lid 2, onder b), bedoelde lichamen en blijft, gedurende twaalf maanden vanaf 4 december 1995, openstaan voor ondertekening op de zetel van de Verenigde Naties.

*Artikel 38***Bekrachtiging**

Deze overeenkomst kan worden bekrachtigd door de staten en door de andere in artikel 1, lid 2, b), bedoelde lichamen. De akten van bekrachtiging worden nedergelegd bij de secretaris-generaal van de Verenigde Naties.

*Artikel 39***Toetreding**

Deze overeenkomst staat open voor toetreding door de staten en door de andere in artikel 1, lid 2, b), bedoelde lichamen. De akten van toetreding worden nedergelegd bij de secretaris-generaal van de Verenigde Naties.

*Artikel 40***Inwerkingtreding**

1. Deze overeenkomst treedt in werking 30 dagen na de datum van nederlegging van de dertigste akte van bekrachtiging of toetreding.

2. Voor iedere staat die of ieder lichaam dat de overeenkomst bekrachtigt of ertoe toetreedt na de nederlegging van de dertigste akte van bekrachtiging of toetreding, treedt de overeenkomst in werking op de dertigste dag volgende op de dag van nederlegging van zijn akte van bekrachtiging of toetreding.

*Artikel 41***Voorlopige toepassing**

1. Deze overeenkomst wordt voorlopig toegepast door een staat die of een lichaam dat door een schriftelijke kennisgeving aan de depositaris instemt met voorlopige toepassing ervan. De voorlopige toepassing gaat in vanaf de datum van ontvangst van de kennisgeving.

2. De voorlopige toepassing door een staat of lichaam eindigt bij inwerkingtreding van deze overeenkomst voor die staat of dat lichaam of bij schriftelijke kennisgeving aan de depositaris door die staat of dat lichaam van het voornemen om de voorlopige toepassing te beëindigen.

Artikel 42

Voorbehouden en excepties

Ten aanzien van deze overeenkomst kunnen geen voorbehouden of excepties worden gemaakt.

Artikel 43

Verklaringen

Artikel 42 verhindert niet dat een staat of een lichaam bij de ondertekening of bekrachtiging van of de toetreding tot dit Verdrag verklaringen aflegt, in welke bewoordingen of onder welke naam ook, onder andere met het oog op harmonisatie van zijn wetgeving met de bepalingen van deze overeenkomst, mits dergelijke verklaringen niet strekken tot uitsluitings- of wijzigingsbepalingen inzake de juridische werking van deze overeenkomst voor die staat of dat lichaam.

Artikel 44

Verhouding tot andere overeenkomsten

1. Deze overeenkomst verandert voor de staten die hierbij partij zijn niets aan hun rechten en verplichtingen op grond van andere overeenkomsten welke verenigbaar zijn met deze overeenkomst en geen afbreuk doen aan de rechten en verplichtingen van andere staten die partij zijn bij deze overeenkomst.

2. Twee of meer staten die partij zijn, kunnen overeenkomsten tot wijziging of schorsing van de toepassing van deze overeenkomst sluiten die slechts van toepassing zijn in hun onderlinge betrekkingen, mits die overeenkomsten zich niet uitstrekken tot een bepaling zonder de naleving waarvan het voorwerp en het doel van deze overeenkomst niet kunnen worden bereikt en voorts die overeenkomsten de toepassing van de in deze overeenkomst vastgelegde grondbeginselen niet aantasten, en verder die overeenkomsten geen afbreuk doen aan de rechten en verplichtingen van andere staten die partij zijn bij deze overeenkomst.

3. De staten die partij zijn en die het voornemen hebben om een overeenkomst als bedoeld in lid 2 te sluiten, stellen de andere staten die partij zijn daarvan in kennis via de depositaris van deze overeenkomst en ook van de wijzigingen of schorsingen waarin hun overeenkomst voorziet.

Artikel 45

Wijziging

1. Een staat die partij is bij deze overeenkomst kan door middel van een schriftelijke kennisgeving aan de secretaris-generaal van de Verenigde Naties wijzigingen

op deze overeenkomst voorstellen en verzoeken om bijeenroeping van een conferentie die de voorgestelde wijzigingen moet bespreken. De secretaris-generaal brengt die kennisgeving over aan alle staten die partij zijn. Hij roept de conferentie bijeen als binnen zes maanden vanaf de datum van toezending van de kennisgeving ten minste de helft van de staten die partij zijn positief antwoordt op het verzoek.

2. De besluitvormingsprocedure op de krachtens lid 1 bijeengeroepen wijzigingsconferentie is dezelfde als die welke is toegepast bij de Conferentie van de Verenigde Naties over de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden, tenzij de conferentie anders besluit. De conferentie stelt alles in het werk om een consensus te bereiken over de wijzigingen en er wordt niet over de wijzigingen gestemd voordat alle mogelijkheden om tot consensus te komen, zijn benut.

3. Vanaf de datum van aanneming staan de wijzigingen op deze overeenkomst, tenzij daarin anders is bepaald, op de zetel van de Verenigde Naties gedurende twaalf maanden open voor ondertekening door de staten die partij zijn.

4. De artikelen 38, 39, 47 en 50 zijn van toepassing op alle wijzigingen op deze overeenkomst.

5. De wijzigingen op deze overeenkomst treden voor de staten die partij zijn en die ze bekrachtigen of ertoe toetreden in werking op de dertigste dag na de nederlegging van akten van bekrachtiging of toetreding door tweederde van de staten die partij zijn. Voor elke staat die partij is en die een wijziging bekrachtigt of ertoe toetreedt nadat het vereiste aantal akten van bekrachtiging of toetreding is nedergelegd, treedt de wijziging in werking op de dertigste dag na de nederlegging van zijn akte van bekrachtiging of toetreding.

6. In een wijziging mag worden bepaald dat voor de inwerkingtreding daarvan een kleiner of groter aantal bekrachtigingen of toetredingen vereist is dan in dit artikel is bepaald.

7. Een staat die partij wordt bij deze overeenkomst nadat overeenkomstig lid 5 wijzigingen in werking zijn getreden, wordt, tenzij hij anders te kennen heeft gegeven, beschouwd als:

- a) partij bij deze overeenkomst zoals die is gewijzigd, en
- b) partij bij de ongewijzigde overeenkomst ten opzichte van iedere staat die partij is, maar die niet gebonden is door de wijzigingen.

Artikel 46

Opzegging

1. Een staat die partij is, kan door middel van een schriftelijke kennisgeving aan de secretaris-generaal van de Verenigde Naties deze overeenkomst opzeggen en daarbij de redenen aangeven. Als geen redenen worden aangegeven, verandert dat niets aan de geldigheid van de opzegging. De opzegging wordt een jaar na de datum van ontvangst van de kennisgeving van kracht, tenzij een latere datum wordt aangegeven.

2. De opzegging verandert niets aan de plicht van een staat die partij is om elke in deze overeenkomst neergelegde verplichting na te komen die, onafhankelijk van deze overeenkomst, volgens het internationale recht voor hem zou gelden.

Artikel 47

Deelneming van internationale organisaties

1. Als een internationale organisatie als bedoeld in bijlage IX, artikel 1, van het zeerechtverdrag niet bevoegd is voor alle onderwerpen die door deze overeenkomst worden geregeld, is bijlage IX van het zeerechtverdrag mutatis mutandis van toepassing voor de deelneming van zo'n internationale organisatie aan deze overeenkomst, met uitzondering echter van het bepaalde in

- a) artikel 2, eerste zin, en
- b) artikel 3, lid 1,

van genoemde bijlage.

2. Als een internationale organisatie als bedoeld in bijlage IX, artikel 1, van het zeerechtverdrag bevoegd is voor alle onderwerpen die door deze overeenkomst worden geregeld, gelden voor de deelneming van zo'n internationale organisatie aan deze overeenkomst de volgende bepalingen:

- a) bij de ondertekening van of de toetreding tot de overeenkomst legt zo'n internationale organisatie een verklaring af
 - i) dat zij bevoegd is voor alle onderwerpen die door deze overeenkomst worden geregeld,
 - ii) dat daarom haar lidstaten geen staten die partij zijn, zullen worden, tenzij voor hun grondgebied waarvoor de internationale organisatie geen verantwoordelijkheid heeft,
 - iii) dat zij de krachtens deze overeenkomst voor staten geldende rechten en verplichtingen aanvaardt,
- b) deelneming door een internationale organisatie geeft in geen geval rechten krachtens deze overeenkomst aan de lidstaten van die internationale organisatie,
- c) in het geval van strijdigheid tussen de verplichtingen van een internationale organisatie krachtens deze overeenkomst en haar verplichtingen krachtens de overeenkomst tot oprichting van die organisatie of

krachtens enige daarmee verband houdende akte, hebben de verplichtingen krachtens deze overeenkomst voorrang.

Artikel 48

Bijlagen

1. De bijlagen zijn een integrerend deel van deze overeenkomst en een verwijzing naar deze overeenkomst of naar een van de delen ervan houdt, tenzij uitdrukkelijk anders is bepaald, tevens een verwijzing in naar de betrokken bijlagen.

2. De bijlagen kunnen van tijd tot tijd door de staten die partij zijn, worden herzien. Die herzieningen worden gebaseerd op wetenschappelijke en technische overwegingen. Ongeacht het bepaalde in artikel 45 wordt een herziening van een bijlage die bij consensus is aangenomen in een vergadering van de staten die partij zijn, in de overeenkomst opgenomen vanaf de datum van aanneming of de andere datum die in die herziening is bepaald, en geldt die herziening ook vanaf de betrokken datum. Als een herziening van een bijlage niet bij consensus in een dergelijke vergadering wordt aangenomen, zijn de in artikel 45 vastgestelde wijzigingsprocedures van toepassing.

Artikel 49

Depositaris

De secretaris-generaal van de Verenigde Naties is de depositaris van deze overeenkomst en van de wijzigingen en herzieningen ervan.

Artikel 50

Authentieke teksten

De Arabische, de Chinese, de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse tekst van deze overeenkomst zijn gelijkelijk authentiek.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, daartoe naar behoren gemachtigd, deze overeenkomst hebben ondertekend.

Voor ondertekening nedergelegd in New York op vier december negentienhonderd vijfennegentig, in een enkel origineel in de Arabische, de Chinese, de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse taal.

*Bijlage I***NORMEN VOOR HET VERZAMELEN EN UITWISSELEN VAN GEGEVENS***Artikel 1***Algemene beginselen**

1. Voor een doeltreffende instandhouding en een doeltreffend beheer van de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden is het van fundamenteel belang dat tijdig gegevens worden verzameld, gegroepeerd en geanalyseerd. Daartoe moeten gegevens over de visserij op deze bestanden in de volle zee en in de gebieden onder nationale jurisdictie zo worden verzameld en gegroepeerd dat relevante statistische analyses voor de instandhouding en het beheer van de betrokken bestanden kunnen worden gemaakt. Deze gegevens omvatten statistieken over vangsten en visserij-inspanning en andere met de visserij verband houdende gegevens, zoals gegevens met betrekking tot vaartuigen en andere gegevens voor normalisatie van de visserij-inspanning. De gegevens dienen ook informatie te verschaffen over niet-doelsoorten en verwante of afhankelijke soorten. Met het oog op de juistheid ervan worden alle gegevens geverifieerd. Niet-geaggregeerde gegevens blijven vertrouwelijk. Voor verspreiding van die gegevens blijven de voorwaarden gelden waarop zij zijn verstrekt.

2. Aan de ontwikkelingslanden wordt bijstand gegeven, waaronder opleidingen, zowel als financiële en technische bijstand, om hun eigen mogelijkheden op het vlak van de instandhouding en het beheer van de levende rijkdommen van de zee te vergroten. De bijstand wordt geconcentreerd op vergroting van de capaciteit wat betreft het verzamelen en de verificatie van gegevens, waarnemersprogramma's, analyse van gegevens, alsmede onderzoekprojecten voor ondersteuning van de evaluatie van visbestanden. Er worden zoveel mogelijk wetenschapsmensen en managers uit ontwikkelingslanden bij de instandhouding en het beheer van de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden betrokken.

*Artikel 2***Beginnelsen voor het verzamelen, de groepering en de uitwisseling van gegevens**

Bij het bepalen van de parameters voor het verzamelen, de groepering en de uitwisseling van gegevens over de visserij op de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden wordt uitgegaan van de volgende algemene beginselen:

- a) de staten zorgen ervoor dat over de visserijactiviteit van vaartuigen die hun vlag voeren, gegevens worden verzameld volgens de technische kenmerken van iedere vismethode (bijv. per trek voor de visserij met het sleepnet, per trek voor de visserij met beuglijnen en ringzegens, per beviste school voor de hengeltvisserij, en per dag voor de sleeplijnenvisserij) en gedetailleerd genoeg voor een doeltreffende evaluatie van de bestanden,
- b) de staten zorgen ervoor dat de visserijgegevens adequaat worden geverifieerd,
- c) de staten groeperen de met de visserij verband houdende gegevens en de andere ondersteunende wetenschappelijk gegevens en doen ze in het overeengekomen formaat tijdig toekomen aan de instanties van een eventuele organisatie of een eventueel akkoord voor het beheer van de visserij in subregionaal of regionaal verband. Bij gebreke daarvan dienen de staten samen te werken voor rechtstreekse gegevensuitwisseling of voor uitwisseling via door hen overeen te komen samenwerkingsvormen,
- d) de staten dienen, in het kader van subregionale of regionale organisaties of akkoorden voor visserijbeheer, dan wel anderszins, overeenkomstig deze bijlage en voorts rekening houdende met de aard van de visbestanden en van de visserij daarop in het betrokken gebied, tot overeenstemming te komen over de specifieke gegevens die en het formaat waarin ze moeten worden verstrekt. In het kader van die organisaties of akkoorden wordt aan niet-leden van de organisatie en niet-partijen bij het akkoord verzocht gegevens te verstrekken over de betrokken visserijactiviteit van de vaartuigen die hun vlag voeren,
- e) in het kader van dergelijke organisaties of akkoorden worden de gegevens gegroepeerd en, onder de in genoemd kader vastgestelde voorwaarden, tijdig in een overeengekomen formaat beschikbaar gesteld aan alle belangstellende staten,
- f) de wetenschapsmensen van de vlaggenstaat en de wetenschapsmensen die actief zijn in het kader van de betrokken organisatie of het betrokken akkoord voor visserijbeheer in subregionaal of regionaal verband analyseren, naargelang van het geval, de gegevens afzonderlijk of in samenwerking.

*Artikel 3***Basisgegevens over de visserij**

1. De staten verzamelen de volgende categorieën gegevens gedetailleerd genoeg en stellen ze beschikbaar aan de instanties van de betrokken subregionale of regionale organisaties en akkoorden voor visserijbeheer voor een doeltreffende evaluatie van de visbestanden volgens erkende procedures:

- a) tijdreeksen van vangststatistieken en visserij-inspanningsstatistieken per visserijtak en per vloot,
- b) gegevens over de totale vangst, in aantallen of nominaal gewicht of beide, per soort (zowel doelsoorten als niet-doelsoorten), naargelang van de visserijtak. (Nominaal gewicht is door de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties gedefinieerd als het levend gewicht dat correspondeert met het gewicht van de aanvoer),
- c) statistieken over de teruggooi, waaronder zo nodig ramingen, in aantallen of nominaal gewicht per soort, naargelang van de visserijtak,
- d) visserij-inspanningsstatistieken per vangstmethode,
- e) visplaats, visdata en vistijd en andere eventueel benodigde statistieken over de visserij.

2. Zo nodig verzamelen de staten ter ondersteuning van de evaluatie van de visbestanden ook de onderstaande gegevens en stellen ze die beschikbaar aan de instanties van de betrokken subregionale of regionale organisaties en akkoorden voor visserijbeheer:

- a) samenstelling van de vangst volgens lengte, gewicht en geslacht,
- b) andere biologische gegevens ter ondersteuning van evaluatie van de visbestanden, zoals gegevens over leeftijd, groei, recrutering, verspreiding en identiteit van het visbestand, en
- c) ander relevant onderzoek, waaronder bestandopnames ter bepaling van de getalssterkte, bestandopnames ter bepaling van de biomassa, hydro-akoestische bestandopnames, onderzoek met betrekking tot milieufactoren die van invloed zijn op de getalssterkte, en oceanografisch en ecologisch onderzoek.

Artikel 4

Gegevens en informatie over vissersvaartuigen

1. De staten verzamelen de volgende categorieën op de vaartuigen betrekking hebbende gegevens met het oog op gestandaardiseerde overzichten van de samenstelling van de vloot en het motorvermogen, en om bij de analyse van gegevens over vangsten en visserij-inspanning de ene meeteenheid in de andere te kunnen omrekenen:

- a) identiteit, vlaggenstaat en haven van registratie van het vissersvaartuig,
- b) vaartuigtype,
- c) kenmerken van het vaartuig (bijv. materiaal waarvan het gebouwd is, bouwdatum, geregistreerde lengte, GT, vermogen van de hoofdmotoren, inhoud van het ruim en methoden voor opslag van de vangst), en
- d) beschrijving van het vaartuig (type, specificaties en aantal).

2. De vlaggenstaat verzamelt informatie over:

- a) apparatuur voor navigatie en positiebepaling,
- b) communicatieapparatuur en internationale radioroepnaam, en
- c) grootte van de bemanning.

Artikel 5

Gegevensmelding

De staten zorgen ervoor dat de vaartuigen die hun vlag voeren aan de bevoegde nationale instanties voor de visserij en, indien zulks is overeengekomen, de instanties van de betrokken subregionale of regionale organisaties en akkoorden voor visserijbeheer, de logboekgegevens over de vangsten en de visserij-inspanning, met inbegrip van de gegevens over de visserijactiviteit op de volle zee, met een zodanige frequentie doen toekomen dat aan de nationale bepalingen en aan de regionale en internationale verplichtingen wordt voldaan. Deze gegevens worden, zo nodig, per radio, telex, fax, satelliet of via andere middelen doorgegeven.

Artikel 6

Verificatie van de gegevens

De staten of, naargelang van het geval, de instanties van de subregionale of regionale organisaties en akkoorden voor visserijbeheer treffen regelingen om de gegevens over de visserij te verifiëren, zoals bijvoorbeeld

- a) systemen voor monitoring van de positie van de vaartuigen,
- b) programma's met wetenschappelijke waarnemers die toezicht houden op de vangsten, de visserij-inspanning, de samenstelling van de vangst (doelsoorten en niet-doelsoorten) en andere details met betrekking tot de visserijactiviteit,
- c) rapporten over visreizen, aanvoer en overlading, en
- d) bemonstering in de havens.

*Artikel 7***Uitwisseling van gegevens**

1. De vlaggenstaten delen, via de instanties van de betrokken subregionale of regionale organisaties en akkoorden voor visserijbeheer, de gegevens die zij hebben verzameld, met andere vlaggenstaten en betrokken kuststaten. De instanties van die organisaties en akkoorden groeperen de gegevens en stellen ze, onder de in dat kader vastgestelde voorwaarden, tijdig en in een overeengekomen formaat beschikbaar aan alle belangstellende staten, er daarbij voor zorgend dat de vertrouwelijkheid van de niet-geaggregeerde gegevens behouden blijft; deze instanties ontwikkelen, in de mate van het mogelijke, gegevensbanken met efficiënte toegang tot die gegevens.
 2. Op mondiaal niveau worden de betrokken gegevens verzameld en verspreid via de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties. Bij gebreke van een organisatie of akkoord voor visserijbeheer in subregionaal of regionaal verband mag de FAO, mits instemming van de betrokken staten, die werkzaamheden voor de betrokken subregio of regio uitvoeren.
-

*Bijlage II***RICHTLIJNEN VOOR DE TOEPASSING VAN PREVENTIEVE REFERENTIEWAARDEN BIJ DE INSTANDHOUDING EN HET BEHEER VAN DE GRENSOVERSCHRIJDENDE EN DE OVER GROTE AFSTANDEN TREKKENDE VISBESTANDEN**

1. Een preventieve referentiewaarde is een via een erkende wetenschappelijke procedure geraamde waarde die overeenkomt met de situatie van het bestand en de betrokken visserij en die kan worden gebruikt als oriëntatiepunt voor het visserijbeheer.
 2. Er worden twee soorten preventieve referentiewaarden gebruikt: instandhoudingslimieten en streefcijfers. Instandhoudingslimieten geven grenzen aan om de bevissing binnen veilige biologische grenzen te houden waarbij de visbestanden een maximale duurzame opbrengst geven. Streefcijfers worden gehanteerd met het oog op beheersdoelstellingen.
 3. Preventieve referentiewaarden moeten per bestand worden vastgesteld, zodat onder andere rekening kan worden gehouden met het reproductievermogen, het herstellvermogen en de kenmerken van de bevissing van het betrokken bestand, alsmede met andere oorzaken van mortaliteit en met de belangrijkste onzekerheidsfactoren.
 4. De beheersstrategieën dienen erop gericht te zijn om de beviste bestanden, en zo nodig de verwante of afhankelijke soorten, te houden of terug te brengen op een niveau dat consistent is met vooraf overeengekomen preventieve referentiewaarden. Deze referentiewaarden dienen om bij het bereiken ervan te reageren met vooraf overeengekomen instandhoudings- en beheersmaatregelen. De beheersstrategieën omvatten maatregelen die kunnen worden toegepast wanneer de referentiewaarden bijna bereikt zijn.
 5. De strategieën voor visserijbeheer worden zo opgezet dat het risico dat de instandhoudingslimieten overschreden worden zeer gering is. Als de grootte van een bestand daalt of dreigt te dalen tot onder een instandhoudingslimiet, moet worden begonnen met instandhoudings- en beheersmaatregelen om het herstel van dat bestand te bevorderen. De strategieën voor visserijbeheer worden zo opgezet dat de streefcijfers gemiddeld niet worden overschreden.
 6. Wanneer over een visserijtak weinig of geen gegevens beschikbaar zijn om de referentiewaarden te bepalen, worden voorlopige referentiewaarden vastgesteld. Voorlopige referentiewaarden kunnen worden vastgesteld naar analogie van die voor soortgelijke visbestanden waarover meer gegevens bekend zijn. In die gevallen is verscherpte monitoring ten aanzien van de betrokken visserijtak geboden, zodat de voorlopige referentiewaarden kunnen worden herzien zodra betere gegevens beschikbaar komen.
 7. De visserijmortaliteit waarbij de maximaal duurzame opbrengst wordt behaald, is de minimumnorm voor de instandhoudingslimieten. Voor bestanden die niet overbevist zijn, worden de strategieën voor visserijbeheer zo opgezet dat de visserijmortaliteit niet groter is dan die welke overeenkomt met de maximaal duurzame opbrengst en dat de biomassa niet onder een vooraf bepaald niveau daalt. Voor overbeviste bestanden kan de biomassa die de maximaal duurzame opbrengst zou geven, als doel voor het herstel van het bestand gelden.
-

BIJLAGE B

Verklaring over de bevoegdheid van de Europese Gemeenschap ten aanzien van aangelegenheden die vallen onder de overeenkomst met het oog op de tenuitvoerlegging van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee van 10 december 1982 wat betreft de instandhouding en het beheer van grensoverschrijdende visbestanden en sterk migrerende soorten

(Verklaring uit hoofde van artikel 47 van de overeenkomst)

1. In artikel 47, lid 1, van de overeenkomst met het oog op de tenuitvoerlegging van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee wat betreft de instandhouding en het beheer van grensoverschrijdende visbestanden en sterk migrerende soorten, wordt bepaald dat in gevallen waarin een in bijlage IX, artikel 1, van het Verdrag genoemde internationale organisatie niet bevoegd is voor alle aangelegenheden die onder de overeenkomst vallen, bijlage IX (met uitzondering van artikel 2, eerste zin, en artikel 3, lid 1) van het Verdrag mutatis mutandis van toepassing is op de deelneming van die internationale organisatie aan de overeenkomst.
2. De volgende staten zijn thans lid van de Gemeenschap: het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, Ierland, de Italiaanse Republiek, het Groothertogdom Luxemburg, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk, de Portugese Republiek, de Republiek Finland, het Koninkrijk Zweden en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland.
3. De overeenkomst met het oog op de tenuitvoerlegging van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het Recht van de Zee wat betreft de instandhouding en het beheer van grensoverschrijdende visbestanden en sterk migrerende soorten, is, ten aanzien van de aan de Europese Gemeenschap overgedragen bevoegdheden, van toepassing op de gebieden waar het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap van toepassing is, en wel onder de voorwaarden die zijn vastgesteld in dat Verdrag, inzonderheid in artikel 227.
4. Deze verklaring is niet van toepassing op de gebieden van de lidstaten waarop genoemd Verdrag niet van toepassing is, en laat eventuele handelingen of standpunten van de betrokken lidstaten onverlet, wanneer die lidstaten in het kader van de overeenkomst namens of in het belang van die gebieden optreden.

I. AANGELEGENHEDEN WAARVOOR DE GEMEENSCHAP UITSLUITEND BEVOEGD IS

5. De Gemeenschap wijst erop dat de lidstaten de bevoegdheden inzake de instandhouding en het beheer van de levende aquatische rijkdommen aan haar hebben overgedragen. Terzake is het dus de Gemeenschap die de desbetreffende voorschriften en regelingen aanneemt (terwijl de controle op de naleving ervan bij de lidstaten berust), en die binnen haar bevoegdheid verbintenissen met derde staten of bevoegde organisaties aangaat.

Deze bevoegdheid geldt zowel voor de onder de nationale jurisdictie vallende wateren als voor de volle zee.

6. De Gemeenschap beschikt over de krachtens het internationale recht erkende regelgevende bevoegdheid van de vlaggenstaat van een vaartuig om voor zeevisbestanden de instandhoudings- en beheersmaatregelen vast te stellen die van toepassing zijn op vaartuigen die de vlag van een lidstaat voeren en om ervoor te zorgen dat de lidstaten voorzien in de nodige regelingen waardoor genoemde maatregelen uitgevoerd kunnen worden.
7. Daarentegen vallen de maatregelen met betrekking tot kapiteins en officieren van vissersvaartuigen — zoals het weigeren, intrekken of schorsen van een vergunning om in die hoedanigheid te functioneren — onder de bevoegdheid van de lidstaten, overeenkomstig hun nationale wetgeving.

De maatregelen betreffende de uitoefening van de rechtsmacht van de vlaggenstaat over zijn schepen op volle zee, met name de bepalingen die gelden wanneer andere staten dan de vlaggenstaat vissersvaartuigen gaan controleren of daarmee ophouden, en de bepalingen inzake internationale samenwerking bij het handhaven van de wet en het terugkrijgen van de controle over hun vaartuigen, vallen onder de bevoegdheid van de lidstaten, met naleving van de communautaire wet.

II. AANGELEGENHEDEN WAARVOOR ZOWEL DE GEMEENSCHAP ALS DE LIDSTATEN BEVOEGD ZIJN

8. De Gemeenschap en de lidstaten zijn gezamenlijk bevoegd voor de volgende aangelegenheden die onder deze overeenkomst vallen: behoeften van ontwikkelingslanden, wetenschappelijk onderzoek, maatregelen van havenstaten en maatregelen ten aanzien van landen die niet bij regionale visserijorganisaties of bij de overeenkomst zijn aangesloten.

De volgende bepalingen van de overeenkomst zijn zowel op de Gemeenschap als op de lidstaten van toepassing:

- *algemene bepalingen*: (artikelen 1, 4 en 34-50),
 - *regeling van geschillen*: (deel VIII).
-

BIJLAGE C

Interpreterende verklaringen die bij de ratificatie van de overeenkomst door de Gemeenschap en de lidstaten moeten worden nedergelegd

1. De Europese Gemeenschap en de lidstaten gaan ervan uit dat „geographical particularities”, „specific characteristics of the sub-region or region”, „socio-economic geographical and environmental factors”, „natural characteristics of that sea”, of andere, soortgelijke termen die in verband met een geografisch gebied worden gebruikt, de rechten en verplichtingen van staten uit hoofde van het internationale recht onverlet laten.
2. De Europese Gemeenschap en de lidstaten gaan ervan uit dat niets in deze overeenkomst zo kan worden uitgelegd dat de in het internationale recht erkende vrijheid van de volle zee zal worden aangetast.
3. De Europese Gemeenschap en de lidstaten gaan ervan uit dat de formulering „States whose nationals fish on the high seas” geen nieuwe gronden oplevert voor jurisdictie op basis van de nationaliteit van personen die betrokken zijn bij de visserij in volle zee, in plaats van op basis van het beginsel van de vlaggenstaat.
4. Geen enkele staat kan aan de overeenkomst het recht ontlenen om gedurende de in artikel 21, lid 3, genoemde overgangsperiode unilaterale maatregelen te handhaven of toe te passen. Na die periode handelen de staten, indien geen overeenstemming wordt bereikt, enkel nog overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 21 en 22 van de overeenkomst.
5. Wat de toepassing van artikel 21 betreft, gaan de Europese Gemeenschap en de lidstaten ervan uit dat wanneer een vlaggenstaat het voornemen kenbaar maakt om overeenkomstig artikel 19 zijn gezag tegenover een onder zijn vlag varende vissersvaartuig uit te oefenen, de autoriteiten van de inspecterende staat zich onthouden van het verder uitoefenen van gezag tegenover zo'n vaartuig overeenkomstig artikel 21.

Geschillen hieromtrent worden geregeld volgens de in deel VIII van de overeenkomst vastgelegde procedures. Staten mogen zich niet op dergelijke geschillen beroepen om controle te kunnen blijven uitoefenen over een vaartuig dat niet onder hun vlag vaart.

Voorts zijn de Europese Gemeenschap en de lidstaten van mening dat het woord „onwettig” in artikel 21, lid 18, van de overeenkomst moet worden geïnterpreteerd in het licht van de gehele overeenkomst en in het bijzonder van de artikelen 4 en 35.

6. De Europese Gemeenschap en de lidstaten herhalen dat alle staten in hun betrekkingen zullen afzien van het dreigen met of gebruiken van geweld, overeenkomstig de algemene beginselen van het internationale recht, het Handvest van de Verenigde Naties en het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee.

De Europese Gemeenschap en de lidstaten onderstrepen bovendien dat het gebruik van geweld waarnaar in artikel 22 wordt verwezen, een uitzonderingsmaatregel vormt, waarbij het evenredigheidsbeginsel uiterst nauwgezet moet worden nageleefd, en dat de inspecterende staat internationaal aansprakelijk is in geval van misbruik. Niet-naleving moet op vreedzame wijze geregeld worden volgens de toepasselijke procedures voor de regeling van geschillen.

Voorts zijn de Europese Gemeenschap en de lidstaten van oordeel dat de procedures voor het aan boord gaan en het inspecteren van vaartuigen in overeenstemming met de desbetreffende internationale rechtsbeginselen verder moeten worden uitgewerkt in het kader van de bevoegde regionale en subregionale visserijbeheersorganisaties en -regelingen.

7. De Europese Gemeenschap en de lidstaten gaan ervan uit dat de vlaggenstaat bij de toepassing van artikel 21, leden 6, 7 en 8, mag uitgaan van de vereisten van zijn rechtssysteem op grond waarvan de vervolgende autoriteiten in het licht van alle feiten van een zaak mogen besluiten of zij wel of niet overgaan tot vervolging. Wanneer de vlaggenstaat op basis van dergelijke vereisten een besluit neemt, mag dat niet worden uitgelegd als een in gebreke blijven om te reageren of op te treden.

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 29 juni 1998

betreffende de raadpleging van de Europese Centrale Bank door de nationale autoriteiten over ontwerpen van wettelijke bepalingen

(98/415/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 105, lid 4, en op artikel 4 van het aan het Verdrag gehechte Protocol betreffende de statuten van het Europese Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Europees Monetair Instituut ⁽³⁾,

Volgens de procedure van artikel 106, lid 6, van het Verdrag en van artikel 42 van voornoemd protocol,

- (1) Overwegende dat de Europese Centrale Bank (ECB) zal worden opgericht zodra haar directie is benoemd;
- (2) Overwegende dat in het Verdrag wordt bepaald dat de ECB door de nationale autoriteiten wordt geraadpleegd over elk ontwerp van wettelijke bepaling op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen; dat het de taak van de Raad is de grenzen en voorwaarden van deze raadpleging vast te stellen;
- (3) Overwegende dat deze verplichting tot raadpleging voor de autoriteiten van de lidstaten niet afdoet aan de verantwoordelijkheid van deze autoriteiten ten aanzien van de aangelegenheden waarop de ontwerpen betrekking hebben; dat de lidstaten de ECB dienen te raadplegen over alle ontwerp-wetgeving op de gebieden die onder haar bevoegdheid vallen overeenkomstig artikel 105, lid 4, van het Verdrag; dat de in artikel 2 van deze beschikking opgenomen lijst van specifieke gebieden niet uitputtend is; dat artikel 2, zesde streepje, van deze beschikking de huidige verdeling van bevoegdheden voor beleidsmaatregelen betreffende het bedrijfseconomisch toezicht op kredietinstellingen en de stabiliteit van het financiële stelsel onverlet laat;
- (4) Overwegende dat de monetaire functies en werkzaamheden van het Europese Stelsel voor centrale banken (ESCB) worden omschreven in de statuten van het ESCB en van de ECB; dat de centrale

banken van de deelnemende lidstaten een integreerend deel van het ESCB vormen en overeenkomstig de richtsnoeren en instructies van de ECB moeten handelen; dat in de derde fase van de Europese Monetaire Unie (EMU) de autoriteiten van de niet-deelnemende lidstaten de ECB moeten raadplegen over ontwerpen van wettelijke bepalingen betreffende de instrumenten van monetair beleid;

- (5) Overwegende dat, zolang lidstaten niet deelnemen aan het monetaire beleid van het ESCB, deze beschikking geen betrekking heeft op besluiten die door autoriteiten van deze lidstaten worden genomen in het kader van de tenuitvoerlegging van hun monetaire beleid;
- (6) Overwegende dat de procedures voor de aanneming van wettelijke bepalingen in de lidstaten geen onnodige vertraging mogen oplopen ten gevolge van het raadplegen van de ECB; dat de termijn waarbinnen de ECB advies moet uitbrengen, evenwel lang genoeg moet zijn om de ECB in staat te stellen de nodige zorg te besteden aan de bestudering van de voorgelegde teksten; dat de lidstaten in bijzonder spoedeisende gevallen die naar behoren gemotiveerd zijn, bijvoorbeeld op grond van de gevoeligheid van de markt, een kortere termijn dan één maand kunnen vaststellen die de urgentie van de situatie weerspiegelt; dat in het bijzonder in die gevallen een dialoog tussen de nationale autoriteiten en de ECB moet waarborgen dat met eenieders belangen rekening wordt gehouden;
- (7) Overwegende dat deze beschikking, overeenkomstig de punten 5 en 8 van het aan het Verdrag gehechte Protocol nr. 11, niet van toepassing is op het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland indien en zolang die lidstaat niet overgaat naar de derde fase van de EMU;
- (8) Overwegende dat vanaf het tijdstip van de oprichting van de ECB tot het begin van de derde fase van de EMU de nationale autoriteiten de ECB moeten raadplegen overeenkomstig Beschikking 93/717/EG ⁽⁴⁾ en artikel 109 L, lid 2, van het Verdrag,

⁽¹⁾ PB C 118 van 17. 4. 1998, blz. 11.

⁽²⁾ PB C 195 van 22. 6. 1998.

⁽³⁾ Advies uitgebracht op 6 april 1998 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

⁽⁴⁾ PB L 332 van 31. 12. 1993, blz. 14.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Voor de toepassing van deze beschikking wordt verstaan onder:

„deelnemende lidstaat”: een lidstaat die de ene munt heeft ingevoerd overeenkomstig het Verdrag;

„ontwerpen van wettelijke bepalingen”: ontwerpen van bepalingen die, zodra zij verbindend en algemeen toepasselijk op het grondgebied van een lidstaat worden, regels bevatten voor een onbepaald aantal gevallen en gericht zijn tot een onbepaald aantal natuurlijke personen of rechtspersonen.

2. Als ontwerpen van wettelijke bepalingen worden niet beschouwd ontwerpen van bepalingen die uitsluitend tot doel hebben communautaire richtlijnen in het recht van de lidstaten om te zetten.

Artikel 2

1. De autoriteiten van de lidstaten raadplegen de ECB over elk ontwerp van wettelijke bepaling op de gebieden die krachtens het Verdrag onder de bevoegdheid van de ECB vallen, met name:

- monetaire aangelegenheden;
- betaalmiddelen;
- nationale centrale banken;
- het verzamelen, opmaken en verspreiden van monetaire, financiële en bankstatistieken, statistieken betreffende betalingssystemen en betalingsbalansstatistieken;
- betalings- en afrekeningssystemen;
- voorschriften voor financiële instellingen, voorzover die wezenlijk van invloed zijn op de stabiliteit van de financiële instellingen en markten.

2. Bovendien raadplegen de autoriteiten van andere lidstaten dan deelnemende lidstaten de ECB over elk ontwerp van wettelijke bepaling betreffende de instrumenten van monetair beleid.

3. Onmiddellijk na ontvangst van een ontwerp van wettelijke bepaling deelt de ECB aan de raadplegende nationale autoriteiten mee of dat ontwerp naar haar oordeel betrekking heeft op een gebied dat onder haar bevoegdheid valt.

Artikel 3

1. De nationale autoriteiten die een ontwerp van wettelijke bepaling voorbereiden, kunnen, indien zij zulks nodig achten, aan de ECB voor het uitbrengen van haar advies een termijn stellen die niet korter mag zijn dan één

maand, te rekenen vanaf de datum waarop de president van de ECB van het verzoek om advies in kennis wordt gesteld.

2. In uitermate spoedeisende gevallen kan de termijn worden verkort. In dat geval vermelden de raadplegende autoriteiten de redenen voor de spoedeisendheid.

3. De ECB kan tijdig verzoeken de termijn met ten hoogste nog eens vier weken te verlengen. Dit verzoek mag niet op onredelijke wijze worden afgewezen door de raadplegende autoriteiten.

4. Indien er na het verstrijken van de termijn geen advies is uitgebracht, kunnen de raadplegende nationale autoriteiten handelen zonder het advies af te wachten. Indien het advies van de ECB na de gestelde termijn wordt ontvangen, zorgen de lidstaten er niettemin voor dat het ter kennis wordt gebracht van de in artikel 4 bedoelde autoriteiten.

Artikel 4

Elke lidstaat neemt de nodige maatregelen om daadwerkelijk aan deze beschikking te voldoen. Daartoe ziet elke lidstaat erop toe dat de ECB tijdig geraadpleegd wordt, zodat de autoriteit die het initiatief tot een ontwerp van wettelijke bepaling neemt, rekening kan houden met het advies van de ECB voordat zij een inhoudelijke beslissing neemt; tevens zorgt iedere lidstaat ervoor dat het advies van de ECB ter kennis wordt gebracht van de autoriteit die de bepaling dient vast te stellen, indien deze een andere is dan die welke het ontwerp heeft opgesteld.

Artikel 5

1. Deze beschikking is van toepassing met ingang van 1 januari 1999.

2. Beschikking 93/717/EG wordt ingetrokken met ingang van 1 januari 1999.

Artikel 6

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Luxemburg, 29 juni 1998.

Voor de Raad

De Voorzitter

R. COOK

Mededeling over de inwerkingtreding van de Interim-overeenkomst betreffende handel en aanverwante zaken met de Republiek Kirgizië

De Interim-overeenkomst betreffende handel en aanverwante zaken, die de Raad op 22 juli 1997 besloten heeft met de Republiek Kirgizië te sluiten (zie PB L 235 van 26. 8. 1997, blz. 1, en PB L 323 van 26. 11. 1997, blz. 38) zal op 1 augustus 1998 in werking treden, aangezien de kennisgevingen betreffende de afronding van de in artikel 33 van de overeenkomst bedoelde procedure op 19 juni 1998 door beide partijen zijn voltooid.
